

A8-0373/2018

21.11.2018

JELENTÉS

az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló 2017. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról
(2018/2098(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Petras Auštrevičius

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	29
ANNEX I: INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT	31
ANNEX II: LIST OF RESOLUTIONS	46
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	50
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	60
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA.....	61

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló 2017. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2018/2098(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az ENSZ egyéb emberi jogi egyezményeire és dokumentumaira, különösen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR) és a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICESCR), amelyeket az ENSZ Közgyűlése 1966 decemberében New Yorkban fogadott el,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló egyezményre (UNCRC),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3., 8., 21. és 23. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 207. cikkére,
- tekintettel a Tanács által 2015. július 20-án elfogadott, az emberi jogokról és a demokráciáról szóló cselekvési tervre (2015–2019) és annak 2017. júniusi félidős felülvizsgálatára,
- tekintettel az ENSZ 17 fenntartható fejlesztési céljára és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó, 1976-ban elfogadott és 2011-ben felülvizsgált irányelveire,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, 2011. május 11-i Egyezményére (a továbbiakban: isztambuli egyezmény), amelyet az EU 2017. június 13-án írt alá,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (a továbbiakban: CEDAW),
- tekintettel a gyermekek eladásáról, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló, a gyermek jogairól szóló egyezményhez fűzött fakultatív jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Bizottságnak és az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: a nők és lányok életének átalakítása az EU külkapcsolatai révén (2016–2020)”

- című, 2015-ben elfogadott közös szolgálati munkadokumentumára (SWD(2015)0182),
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), 2106 (2013), 2122 (2013) és 2242 (2015) számú határozataira,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a fiatalokról, a békéről és a biztonságról szóló 2250 (2015) és 2419 (2018) sz. határozataira,
 - tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a háborús időkben elkövetett szexuális erőszakkal foglalkozó, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1820 (2008) sz. határozatára,
 - tekintettel az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó, Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) által 2016. június 28-án előterjesztett globális stratégiára, valamint az e stratégia végrehajtásáról szóló első, 2017-ben előterjesztett, „A közös jövőképtől a közös fellépésig: az EU globális stratégiájának végrehajtása” című jelentésre,
 - tekintettel az őslakos népekről szóló, 2017. május 15-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróságról és a 2003/444/KKBP közös álláspont¹ hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 21-i 2011/168/KKBP tanácsi határozatra,
 - tekintettel az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatra és a Közgyűlés magas szintű plenáris ülésének – más néven az őslakos népekkel foglalkozó világkonferencia – 2014. szeptember 25-i záródokumentumára,
 - tekintettel a menekültekről és migránsokról szóló, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által 2016. szeptember 19-én elfogadott New York-i nyilatkozatra,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2014. december 18-i, 69/167. sz. határozatára, amely újlag megerősíti, hogy valamennyi migráns tekintetében – migrációs jogállásától függetlenül – szükség van az emberi jogok és alapvető szabadságok védelmére és előmozdítására, és tekintettel a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményre,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2012. december 20-i 67/139. sz. határozatára, amely létrehozta az időskorral foglalkozó nyílt munkacsoportot azzal a megbízatással, hogy vizsgálja meg az idősebb emberek jogainak és méltóságának előmozdítására és védelmére szolgáló nemzetközi jogi okmányra vonatkozó javaslatokat,

¹ HL L 76., 2011.3.22., 56. o.

- tekintettel a független szakértő az idősebb emberek valamennyi jogának maradéktalan érvényesítéséről az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2016. július 8-i 33. ülészakára készített jelentésre²,
- tekintettel az ENSZ időskorral foglalkozó nyílt munkacsoportjának a 2017. július 28-i nyolcadik ülészakán készült jelentésére³,
- tekintettel az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának az idősödéssel foglalkozó negyedik miniszteri konferenciáján 2017. szeptember 22-én elfogadott, „Fenntartható társadalom minden életkorban: A hosszabb életben meglévő lehetőségek megvalósítása” című, 2017. évi Lisszaboni Miniszteri Nyilatkozatra,
- tekintettel a 2015. május 13-i európai migrációs stratégiára (COM(2015)0240) és a 2016. június 7-i, az európai migrációs stratégia keretében harmadik országokkal kialakítandó új partnerségi keret létrehozásáról szóló bizottsági közleményre (COM(2016)0385),
- tekintettel az EU emberi jogokról szóló tematikus iránymutatásaira, beleértve az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokat is,
- tekintettel az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról szóló, a Tanács által 2014-ben elfogadott európai emberi jogi iránymutatásokra,
- tekintettel a nemzetközi humanitárius jognak való megfelelés előmozdításáról szóló, 2005-ben elfogadott és 2009-ben módosított európai uniós iránymutatásokra⁴,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel a gyermekek jogainak előmozdításáról és védelméről szóló, 2007-ben elfogadott és 2017-ben felülvizsgált uniós iránymutatásokra, valamint az „EU-UNICEF gyermekjogi eszköztára: A gyermekek jogainak integrálása a fejlesztési együttműködésbe”,
- tekintettel a Tanács által 2013-ban elfogadott, a lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló iránymutatásokra,
- tekintettel a 2006 novemberében elfogadott Jogjakartai Alapelvekre (Alapelvek és állami kötelezettségek a nemzetközi emberi jogi szabályok alkalmazásáról a szexuális irányultsággal, a nemi identitással, a nemi önkifejezéssel és a nemi jelleggel kapcsolatban) és a 2017. november 10-én ahhoz elfogadott 10 kiegészítő elvre („plusz 10”),
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló, a Tanács által 2013-ban elfogadott európai uniós iránymutatásokra,

² A/HRC/33/44.

³ A/AC.278/2017/2.

⁴ HL C 303., 2009.12.15., 12. o.

- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság „Új európai konszenzus a fejlesztési politikáról: A mi világunk, a mi méltóságunk, a mi jövőnk” című, a Tanács, a Parlament és a Bizottság által 2017. június 7-én elfogadott együttes nyilatkozatára,
- tekintettel a halálbüntetésről szóló, a Tanács által 2013-ban elfogadott európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel „Az EU harmadik országokkal szemben folytatott, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról” című, 2001-ben elfogadott és 2012-ben felülvizsgált európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel „A korai és a kényszerházasságok elleni uniós külügyi stratégia felé – következő lépések” című, 2018. július 4-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégia nyomán követéséről szóló, 2017. december 4-i bizottsági közleményre (COM(2017)0728),
- tekintettel a migráns gyermekek védelméről szóló 2018. május 3-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel az egyéneknek, csoportoknak és a társadalmi szervezeteknek az egyetemesen elismert emberi jogok és alapvető szabadságok előmozdításához és védelméhez való jogáról és az ezek iránti felelősségéről szóló, 1998. decemberi ENSZ-nyilatkozatra (az emberi jogok védelmezőiről szóló ENSZ-nyilatkozat),
- tekintettel a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany uniós importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek megállapításáról szóló, 2017. május 17-i (EU) 2017/821 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁷,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 1989. június 27-én elfogadott, az őslakos és törzsi népekről szóló 169. sz. egyezményére,
- tekintettel a fegyverkivitelről: a Tanács 2008/944/KKBP közös álláspontjának végrehajtásáról szóló 2013. július 4-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel a kasztok szerinti megkülönböztetéséről szóló, 2013. október 10-i állásfoglalására⁹, az ENSZ kisebbségi kérdésekkel foglalkozó különleges előadójának a kisebbségekről és a kasztok szerinti megkülönböztetéséről szóló, 2016. január 28-i jelentésére, valamint az ENSZ származás szerinti megkülönböztetésre vonatkozó iránymutatási eszközére,
- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló, 2017. évi éves

⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0292.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0201.

⁷ HL L 130., 2017.5.19., 1. o.

⁸ HL C 75., 2016.2.26., 111. o.

⁹ HL C 181., 2016.5.19., 69. o.

uniós jelentésre,

- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló, 2016. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására¹⁰, valamint a korábbi éves jelentésekről szóló előző állásfoglalásaira,
 - tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésével kapcsolatos 2017-es állásfoglalásaira,
 - tekintettel a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjra, amelyet 2017-ben a venezuelai demokratikus ellenzéknek ítéltek oda: a Nemzeti Közgyűlésnek (Julio Borges), valamint a Foro Penal Venezolano névsorában szereplő valamennyi politikai fogolynak, akiket Leopoldo López, Antonio Ledezma, Daniel Ceballos, Yon Goicoechea, Lorent Saleh, Alfredo Ramos és Andrea González képviselt;
 - tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet)¹¹,
 - tekintettel a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹², tekintettel a Terrorizmussal foglalkozó különbizottság (TERR) munkájára, melynek létrehozásáról az Európai Parlament 2017. július 6-án határozott, és amely 2017. szeptember 14-én alakult meg,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0373/2018),
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0373/2018),
- A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása, oszthatatlansága és védelmezése, valamint a demokratikus elvek és értékek előmozdítása – beleértve a jogállamiságot, az emberi méltóság tiszteletben tartását, valamint az egyenlőség és a szolidaritás elvét – képezik az uniós etikai és jogi vívmányok, valamint az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) és valamennyi külső fellépésének a sarokkövét; mivel az EU-nak továbbra is arra kell törekednie, hogy vezető globális szereplő legyen az emberi jogok egyetemes előmozdításában és védelmében, beleértve a többoldalú együttműködés szintjét is, különösen azáltal, hogy aktív és konstruktív szerepet tölt be az ENSZ különböző testületeiben, összhangban az ENSZ Alapokmányával, az Európai Unió Alapjogi Chartájával és a nemzetközi joggal, valamint az emberi jogok terén, illetve a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend és a fenntartható fejlesztési

¹⁰ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0494.

¹¹ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

¹² HL L 88., 2017.3.31., 6. o.

célok keretében vállalt kötelezettségekkel;

- B. mivel a civil társadalom központi szerepet játszik a demokrácia építésében és megerősítésében, az államhatalom ellenőrzésében, továbbá a felelősségteljes kormányzás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság előmozdításában; mivel a civil társadalmi szervezetek alapvető fontosságú szerepet töltenek be a társadalomban; mivel kapcsolat áll fenn a meggyengült civil társadalom, a korlátozott politikai és polgári mozgástér, a megnövekedett korrupció, a társadalmi és a nemek közötti egyenlőtlenség, az alacsony szintű emberi, társadalmi és gazdasági fejlődés és a társadalmi konfliktusok között; mivel az emberi jogok és a demokrácia harmadik országokban való előmozdítása érdekében megfelelő forrásokat kell rendelkezésre bocsátani és e forrásokat a lehető leghatékonyabb módon fel is kell használni, továbbá a civil társadalmat nem szabad korlátozó jogszabályok, finanszírozási felső határok, korlátozó engedélyezési eljárások vagy tilalommal felérő adók révén hátráltatni;
- C. mivel világszerte sok ország szembesül büntetlenséggel és igazságtalansággal, valamint a terrorizmus áldozatainak nyújtott tényleges kezelés, áldozatsegítő szolgáltatások és pénzügyi támogatás elégtelenségével, különösen azokban az országokban, ahol a polgárok nagy része szembesült a terrorizmussal;
- D. mivel 2017-ben világszerte nagyon sok civil társadalmi szereplő – többek között ügyvédek, értelmiségiek, újságírók, vallási személyek és emberi jogi jogvédők, köztük környezetvédelmi aktivisták – szembesült a civil társadalmi mozgástér szűkülésével, és egyre több támadásnak, üldöztetésnek, zaklatásnak, önkényes letartóztatásnak vagy fogságnak, sőt gyilkosságoknak voltak kitéve; mivel a ProtectDefenders.eu, az emberi jogok védelmezőinek uniós támogatási mechanizmusa hatékony segítséget nyújtott több száz aktivistának, azonban növekvő szükségletekkel szembesül; mivel az Uniónak és tagállamainak több erőforrást kell szánniuk a civil társadalom nagyobb mértékű részvételére, és fokozniuk kell az emberi jogok védelmezőinek védelmére és támogatására irányuló erőfeszítéseiket;
- E. mivel az emberi jogok és a demokrácia támogatására szolgáló politikákat minden más, külső dimenzióval rendelkező uniós politikában – mint például a fejlesztés, a migráció, a biztonság, a terrorizmus elleni küzdelem, a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség, a bővítés és a kereskedelem – érvényesíteni kell, különösen az emberi jogi feltételrendszer végrehajtása révén; mivel az EU belső és külső politikái, valamint maguk a külső politikák közötti fokozott koherencia alapvető követelmény a sikeres és hatékony uniós emberi jogi politika érdekében;
- F. mivel egy terület vagy annak egy része jogellenes megszállása a nemzetközi jog folyamatos megsértését jelenti, ami a nemzetközi humanitárius jog értelmében maga után vonja a megszálló hatalom felelősségét a civil lakosság felé;

Általános szempontok

1. mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy 2017-ben a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok világszerte háttérbe szorultak, és sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy feltétel nélkül törekedjenek az emberi jogok, a jogállamiság, a demokrácia és a kisebbségek jogai tekintetében a rájuk kötelező európai és nemzetközi normák általános érvényre juttatására, nagyobb összhangot biztosítva az EU belső és külső politikái

között, és jobban összehangolva a tagállamok külpolitikáit olyan területeken mint a migráció, a terrorizmus-elhárítás és a kereskedelem, mivel az EU mint hiteles és legitim nemzetközi szereplő befolyását nagymértékben az határozza meg, hogy mennyire képes arra, hogy az emberi jogok és a demokrácia tiszteletben tartását a határain belül és túl is előmozdítsa;

2. megerősíti, hogy az államok viselik a végső felelősséget azért, hogy az emberi jogokat teljes körűen megoltalmazzák oly módon, hogy életbe léptetik és végrehajtják a nemzetközi emberi jogi szerződéseket és egyezményeket, nyomon követik az emberi jogi jogsértéseket, és hatékony jogorvoslatot biztosítanak az áldozatok számára; rámutat arra, hogy a béke, a biztonság és a fejlődés kölcsönösen erősítik egymást, és függenek a visszaélések, az emberiség elleni bűncselekmények, a háborús bűncselekmények és a népirtás kezelésére való képességtől; óva int a mozgás, a gyülekezés és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozásától;
3. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében említetteknek megfelelően a férfiak és a nők közötti egyenlőség az Unió és tagállamai egyik alapvető elve, és ennek az alapelvnek az előmozdítása a világon – a nemek közötti egyenlőség uniós külpolitikákon keresztül történő érvényesítése révén – az EU egyik fő célkitűzése;
4. hangsúlyozza, hogy az EU elkötelezett a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a nemek közötti egyenlőség valamennyi fellépésében való érvényesítése mellett – amely a Szerződésekben megállapított kötelezettsége – annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség az EU minden iránymutatásában, munkakapcsolatában, politikájában és fellépésében, és így külső fellépéseiben is kulcsfontosságú prioritássá váljon; ennek megfelelően támogatja a kapcsolódó összehangolt erőfeszítéseket a többoldalú párbeszéd és az EU küldöttségeinek – például a választási megfigyelő missziók – tevékenysége keretében, kiemeli, hogy a harmadik országokban a béke, a biztonság és az alapvető szabadságok előmozdítása céljából a társadalmi nemek kérdéséért felelős EKSZ-főtanácsadó munkáját meg kell erősíteni azáltal, hogy külön költségvetést biztosítanak a hatáskörébe tartozó terület számára;
5. úgy véli, hogy egy valóban független, pluralista és dinamikus civil társadalom hozzájárul a fejlődéshez és a stabilitáshoz, biztosítja a demokratikus konszolidációt, beleértve a hatalmi ágak szétválasztását, a társadalmi igazságosságot és az emberi jogok tiszteletben tartását, valamint előmozdítja az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot és a jó kormányzást, különösen a korrupció és a szélsőségesség elleni küzdelmet szolgáló intézkedések révén; hangsúlyozza, hogy az emberijog-védők és a nem kormányzati szervezetek kulcsfontosságú és központi szerepet játszanak az alapvető nemzetközi emberi jogi szerződésekben foglalt jogok alkalmazásának előmozdításában és támogatásában, többek között oktatási programok végrehajtása révén és a nemzetközi szervezetek tevékenységeire való figyelemfelhívással; kiemeli az emberi jogok védelmezőiről szóló európai uniós iránymutatások végrehajtásának és az EU azon képességének fontosságát, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszközének (EIDHR) segítségével fenntartsa az emberijog-védők és a nem kormányzati szervezetek megfelelő támogatását olyan helyzetekben, amikor fokozott veszélynek vannak kitéve, különösen a „ProtectDefenders.eu” mechanizmus kapacitásbővítésének biztosítása révén;

6. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy az emberi jogi jogvédők sürgősségi támogatást kapjanak, továbbá hogy az összes fogvatartottal való bánásmód megfeleljen a nemzetközi normáknak; hangsúlyozza aggodalmait az emberi jogi jogvédők biztonságát illetően, továbbá azt, hogy az elkövetőket bíróság elé kell állítani; üdvözlí a Demokráciáért Európai Alapítvány következetes erőfeszítéseit, amelyek célja, hogy előmozdítsák a demokráciát, valamint az alapvető jogok és a szabadságjogok tiszteletben tartását az EU keleti és déli szomszédságában; elismeri, hogy az emberi jogok védelmezői veszélyeknek vannak kitéve, ideértve a női emberi jogi jogvédőket is, akik nemükre tekintettel sajátos kockázatokkal és fenyegetésekkel szembesülnek, és ideértve továbbá a környezetvédelmi aktivistákat, és felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet rájuk az emberi jogok védelmezőiről szóló európai uniós iránymutatásokkal összefüggésben; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok védelmezőit és a civil társadalmat illetően erős uniós koordinációra van szükség a harmadik országok hatóságaival való együttműködés terén, és nagyra értékeli a tagállamok egyéni kezdeményezéseit, amelyek kiegészítik az uniós fellépést;
7. üdvözlí, hogy az EU aktívan részt vett Emberi Jogi Tanács (EJT) munkájában: egyedül vagy másokkal közösen támogatott határozatokat, nyilatkozatokat adott ki, felszólalt interaktív párbeszédekben és vitákban, valamint rendkívüli ülészakot hívott össze az emberi jogok helyzetével kapcsolatban; elismeri az EU által tett azon kötelezettségvállalásokat, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában foglalkozzon az országok helyzetével; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU részt vesz az emberi jogokkal kapcsolatos párbeszédekben és együttműködésben; maradéktalanul támogatja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tevékenységeit és részvételét az emberi jogoknak az egész világon történő védelme terén; elismerését fejezi ki az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának Zeid al-Husszein vezetése alatt végzett munkája iránt; várakozással tekint az újonnan kinevezett főbiztossal, Michelle Bachelet-vel folytatandó szoros párbeszéd és aktív együttműködés elé; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala és a különleges eljárások számára nyújtott támogatást;
8. nagyra értékeli a Bizottság emberi jogi szolgálatait és az EKSZ által a központban és az uniós küldöttségeken végzett munkát, valamint az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselője, Stavros Lambrinidis azzal kapcsolatban végzett munkáját, hogy az Unió külpolitikájában nagyobb legyen az emberi jogok védelmének hatékonysága, kohéziója és láthatósága, és emlékeztet arra vonatkozó kérésére, hogy ezt a megbízatást tegyék állandóvá és elszámoltathatóvá; üdvözlí a legújabb megközelítést az emberi jogokkal kapcsolatos, jól végződő történetekre vonatkozó uniós kezdeményezésről, amely a különböző országok által alkalmazott bevált gyakorlatokra helyezi a hangsúlyt; ismételten felszólít az EU különleges képviselője megbízatásának felülvizsgálatára, hogy számára biztosítsanak saját kezdeményezési jogkört, megfelelő erőforrásokat és a nyilvánosság előtti felszólalás lehetőségét annak érdekében, hogy beszámoljon a harmadik országokban tett látogatások eredményeiről, és közölje az EU álláspontját emberi jogi témákkal kapcsolatban;
9. üdvözlí az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló, 2017. évi éves jelentést, és megjegyzi, hogy idén – a Parlament kéréseinek megfelelően, amelyeknek a korábbi jelentésekben adott hangot – jóval korábban került sor a jelentés elfogadására; kéri a Tanácsot, hogy folytassa arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az év során korábban

öntse végleges formába ezeket az éves jelentéseket; ösztönzi a Tanácsot annak biztosítására, hogy a következő éves jelentés elfogadása megfelelő konzultációs folyamat alapján történjen; úgy ítéli meg, hogy az éves jelentés elengedhetetlen eszköze az emberi jogok és a demokrácia egész világon tapasztalható helyzetével kapcsolatos uniós politika ellenőrzésének, az arról szóló tájékoztatásnak és vitának, és kéri, hogy a jelentést világszerte népszerűsítsék;

10. elismeri, hogy előrehaladás történt a jelentéssel kapcsolatos eljárás és forma tekintetében, de azt várja a Tanácstól és az alelnöktől/főképviseletől, hogy még jobban vegyék figyelembe a vonatkozó parlamenti állásfoglalásokban és/vagy ajánlásokban megfogalmazott álláspontokat annak biztosítása érdekében, hogy az emberi jogi kérdésekben mélyebb és hatékonyabb legyen az együttműködés az uniós intézmények között;
11. újílag megerősíti annak fontosságát, hogy az uniós fellépések hatékonyságának értékelése érdekében át kell tekinteni a legjelentősebb pozitív és negatív tendenciákat; úgy véli, hogy ebben az értelemben az alaposabb nyilvános jelentéstétel – amely adott esetben különösen az uniós emberi jogi országstratégiákban meghatározott prioritásokon és mutatókon alapul – többek között ösztönözné az emberi jogi feltételrendszer következetesebb végrehajtását és az uniós politikák emberi jogi hatásának értékelését és kiigazítását; hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni és teljes körűen végre kell hajtani a meglévő uniós iránymutatásokat;
12. elismeri, hogy az EU által folytatott emberi jogi párbeszéd a harmadik országokkal való kétoldalú kapcsolatokban értékes vegyes diplomáciai eszközt jelentenek az emberi jogok és a demokrácia előmozdításához; megjegyzi azonban, hogy tartós akadályok – például a kettős mérce elterjedtsége – állnak annak útjában, hogy konkrét eredményeket lehessen elérni az emberi jogi párbeszéd során, és e tekintetben egységesebb álláspontra szólítja fel a tagállamokat; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy keresse annak módját, hogy az emberi jogi párbeszéd hatékonyabbá és jelentőségtejjesebbé váljanak, és hogy ha a párbeszéd nem konstruktív, reagáljanak gyorsan és egészítsék ki azokat a politikai párbeszéd vagy a társadalmi diplomácia felhasználásával; ösztönzi a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy – a civil társadalmi szereplők fokozottabb részvételén keresztül is – növelje a párbeszéd átláthatóságát, és az egyes párbeszéd sikerének értékelése céljából alkalmazzon egyértelmű referenciamutatókat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU az emberi jogi párbeszédben felvesse a veszélynek kitett egyes emberijog-védők ügyét, nyomást gyakorolva a bebörtönzött jogvédők szabadon bocsátása és a fenyegetett jogvédők védelme érdekében; azt tanácsolja továbbá az uniós intézményeknek, hogy biztosítsanak megfelelő erőforrásokat, valamint emberi jogi és demokráciával kapcsolatos képzést az uniós küldöttségek tisztviselői és személyzete számára minden szinten;
13. újílag megismétli, hogy az emberi jogokról és a demokráciáról szóló cselekvési tervet (2015–2019) és annak 2017. évi félidős felülvizsgálatát kell iránymutatásnak tekinteni az emberi jogi fellépésekhez, és ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy az EU legfontosabb prioritásainak pontos végrehajtásához a tervekben elegendő erőforrást és szakértelmet kell biztosítani; felhívja uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy biztosítsák a jelenlegi cselekvési terv hatékony és következetes végrehajtását, többek között a civil társadalmi szervezetekkel való tényleges együttműködés révén;

14. felszólítja az EU-t, hogy erősítse meg az intézményi fejlődésre és a jogállamiságra vonatkozó eszközeit és politikáit, valamint hogy határozzon meg referenciamutatókat az elszámoltathatóság biztosítása és az emberi jogi jogsértések büntetlenségének megelőzése érdekében; megfelelő erőforrások tényleges biztosítására szólít fel az emberi jogok és a demokrácia további előmozdítása érdekében;
15. emlékeztet e tekintetben arra, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze létfontosságú támogatást nyújtott az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret és az emberi jogokról és a demokráciáról szóló cselekvési terv, valamint az emberi jogi iránymutatások és országjelentések végrehajtása során, ami lehetővé tette az EU számára, hogy még inkább stratégiai módon lépjen fel e területen, továbbá elszámoltathatóságot, láthatóságot és hatékonyságot biztosított; határozottan felszólít arra, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret architektúrájában különálló és független eszközként szerepeljen annak érdekében, hogy ne híguljon fel egyértelmű sokszínűsége egy nagyobb, külső tevékenységekre szolgáló alap keretében; határozottan ösztönzi az EU külső finanszírozási eszközei közötti együttműködést a megkettőzések és átfedések elkerülése, valamint a lehetséges hiányosságok és finanszírozási szükségletek felismerése érdekében;
16. emlékeztet arra, hogy a demokratikus átalakulásról a bővítési és szomszédsági politika keretében nyert tapasztalatok és tanulságok pozitívan hozzájárulhatnak azon bevált gyakorlatok azonosításához, amelyeket világszerte fel lehetne használni a demokratizálódási folyamatok támogatására és megszilárdítására; hangot ad azon meggyőződésének, hogy a felülvizsgált európai szomszédságpolitikának támogatnia kell a gazdasági, társadalmi és politikai reformot, védenie kell az emberi jogokat és segítenie kell a jogállamiság megteremtését, miközben fenntartja az EU kötelezettségvállalásait partnerei iránt; megismétli, hogy az emberi jogok és a demokrácia előmozdítása mind a partnerországok, mind az EU érdeke; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok hatékony előmozdítása érdekében a kölcsönös megértésen és bizalmon alapuló őszinte párbeszéd keretében további parlamentközi kapcsolatokra van szükség az EU és partnerországai között;
17. kiemeli az Emberi Jogi Albizottság (DROI) munkáját, amely szoros munkakapcsolatokat tart fenn egyéb uniós intézményekkel, az EUKK-val, az EKSZ-szel, a civil társadalommal, köztük nem kormányzati szervezetekkel és többoldalú emberi jogi intézményekkel; megjegyzi, hogy 2017-ben az Emberi Jogi Albizottság három jelentést készített, amelyeket plenáris ülésen állásfoglalásként fogadtak el: a hontalanságról Dél- és Délkelet-Ázsiában¹³, az emberi jogoknak a háborús bűncselekmények és emberiség elleni bűncselekmények, többek között népiirtás során elkövetett megsértése elleni fellépésről¹⁴ és a korrupcióról és az emberi jogokról a harmadik országokban¹⁵;
18. javasolja, hogy 2019 első harmadában hozzanak létre egy belső munkacsoportot, amely elvégzi annak felülvizsgálatát, hogy a Parlament külső megbízatással rendelkező bizottságai és a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségei

¹³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0247.

¹⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0288.

¹⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0346.

hogyan mozdították elő és érvényesítették az emberi jogokat a 2014–2019-es jogalkotási ciklusban; szándékában áll, hogy e felülvizsgálat alapján a következő parlamenti ciklusban ajánlásokat fogalmaz meg az emberi jogokkal kapcsolatos megerősített parlamenti fellépésre vonatkozóan, beleértve az EKSZ és a Bizottság tevékenységeinek felülvizsgálatát, a belső intézményi felépítést és az emberi jogoknak az testületeiben történő általános érvényesítését;

19. úgy véli, hogy tovább lehet fejleszteni az eljárási szabályzat 135. cikkén alapuló sürgősségi állásfoglalásokat annak érdekében, hogy a megfelelő időben történő mérlegelés, a célirányosság és a hatékonyság révén megerősítsék az emberi jogokat és a demokráciát;

Konkrét emberi jogi kihívások

20. mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy 2017-ben fokozatosan csökkent a civil társadalom mozgástere, és sajnálatosnak tartja, hogy az emberijog-védők, az újságírók és a nem kormányzati szervezetek túlságosan gyakran válnak zaklatás, megfélemlítés és erőszak, többek között gyilkosságok célpontjává; aggodalmát fejezi ki az azon emberijog-védőkkel szemben elrendelt folyamatos utazási tilalmak miatt, akik szeretnének részt venni az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának genfi ülésein és egyéb nemzetközi intézmények ülésein, és határozottan elítéli e tilalmakat, felszólítva az érintett kormányokat, hogy szüntessék meg ezeket; hangsúlyozza, hogy elfogadhatatlan, hogy a civil társadalom és a média képviselőit megakadályozzák abban, hogy részt vegyenek a nemzetközi szervek munkájában, és követeli, hogy tartsák tiszteletben a civil társadalom képviselőinek alapvető emberi és politikai jogait; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes emberi jogi aktivistákat őrizetbe vettek, miután nemzetközi intézményekben történő meghallgatásukat követően visszatértek országaikba;
21. sajnálja, hogy a civil társadalmi mozgástér csökkenésének világszerte egyre gyakoribb jelensége fejlett demokráciákban, illetve közepes és magas jövedelmű országokban is előfordulhat; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy járjanak elől jó példával; elítéli azokat a jogszabályokat, amelyek korlátozzák a civil társadalom tevékenységét, például a nem kormányzati szervezetek bezárását vagy vagyonuk befagyasztását; felszólít a nem kormányzati szervezetek működésére vonatkozó önkényes vagy túlságos beavatkozást jelentő követelményeket megállapító jogszabályok hatályon kívül helyezésére, beleértve a külföldi finanszírozás korlátozására vonatkozó rendelkezéseket is; elítéli az olyan nyilvános narratívák terjedését, amelyek egyre jobban aláássák a civil társadalmi szervezetek szerepét; ösztönzi az uniós küldöttségeket és a tagállamok diplomáciai képviselőit, hogy továbbra is kövessék nyomon és vessék fel a gyülekezési és az egyesülési szabadság megsértéseinek eseteit, ideértve a civil társadalmi szervezetekre és azok tevékenységeire vonatkozó tilalmak és korlátozások különböző formáit és az egyes kormányok által szponzorált hamis nem kormányzati szervezetek támogatását; arra ösztönzi őket, hogy továbbra is tevékenyen támogassák az emberi jogok védelmezőit azáltal, hogy szisztematikusan nyomon követik a pereket, meglátogatják a fogva tartott aktivistákat és adott esetben az egyedi esetekre vonatkozó nyilatkozatokat adnak ki;
22. elítéli, hogy 2017-ben súlyosan veszélybe került a média szabadsága, és a Riporterek Határok Nélkül által készített éves index szerint a sajtó elleni támadások 2017-ben soha nem látott szintet értek el; hangsúlyozza, hogy az Emberi Jogok Egyetemes

Nyilatkozatának 19. cikkében foglaltaknak megfelelően tiszteletben kell tartani a véleményalkotási és véleménynyilvánítási szabadság elveit; újólag hangsúlyozza az online és offline véleménynyilvánítás szabadságának fontosságát a demokratikus közösségek megfelelő működése szempontjából, mivel előmozdítja a pluralizmus kultúráját, amely lehetővé teszi a civil társadalom és a polgárok számára, hogy elszámoltathassák kormányaikat és döntéshozóikat, és megerősíti a jogállamiság tiszteletben tartását; határozottan elítéli az újságírókkal, a független médiával, bloggerekkel és visszaélést bejelentő személyekkel szemben alkalmazott fenyegetéseket, megfélemlítést és támadásokat, valamint a gyűlöletbeszédet, a rágalmazásra vonatkozó jogszabályokat és az erőszakra való uszítást, mivel ezek veszélyt jelentenek a jogállamiságra és az emberi jogok által védett értékekre nézve; hangsúlyozza, hogy 2017-ben több száz békés tüntetőt és újságíró tartóztattak le, sokukat önkényesen, akik közül sokan rossz bánásmódban részesültek és nagy összegű bírságokat kellett fizetniük olyan bírósági eljárások nyomán, ahol az eljárásjogi minimumkövetelmények nem voltak garantálva; sürgeti az EU-t, hogy a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban fokozza a véleményalkotás és véleménynyilvánítás szabadságához való jog védelmére irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról szóló uniós iránymutatások hatékony és szisztematikus végrehajtásának fontosságát, valamint ezen iránymutatások hatásának rendszeres nyomon követését;

23. hangsúlyozza a tudományos élet szabadságának mint a nemzetközi szerződések által védett emberi jognak az alapvető fontosságát; határozottan elítél a tudományos élet szabadsága elleni minden támadást, például a gyilkosságokat, az erőszakos eltüntetéseket, az erőszakot, a bebörtönzést, a munkaviszony megszüntetését, a jóhírnév elleni támadásokat és a törvénytelen büntetőeljárásokat; hangsúlyozza a tudományos élet szabadsága elleni támadások súlyosságát, mivel az elengedhetetlen egy pluralista és demokratikus társadalom megteremtéséhez;
24. határozottan elítéli, hogy 2017-ben olyan sok emberijog-védőt ért digitális fenyegetés, beleértve adatok illetéktelen személyek tudomására jutását eszközök lefoglalása, távoli megfigyelés és adatszivárgás révén; elítéli azt a gyakorlatot, hogy online megfigyelést és feltörést alkalmaznak olyan információk begyűjtése céljából, amelyek jogi eljárásokban vagy rágalomhadjáratokban használhatók fel; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos kettős felhasználású kiberfelügyeleti technológiákat egyre gyakrabban alkalmaznak politikusok, aktivisták, bloggerek és újságírók ellen; e tekintetben határozottan felszólítja az uniós intézményeket a kettős felhasználású termékek exportjának ellenőrzéséről szóló rendelet sürgős és hatékony frissítésére;
25. ismételten megerősíti, hogy a bírák függetlensége és egy teljes mértékben átlátható igazságszolgáltatási rendszer, amelyben valamennyi szereplő köteles feladatait tisztességesen és függetlenül ellátni, előfeltétele egy demokratikus állam létrejöttének és az emberi jogi jogvédelmének; határozottan elítél a bírák, az ügyészek és az ügyvédek szabadságának korlátozására irányuló bármiféle kísérletet, továbbá a velük szemben közvetlen vagy közvetett módon alkalmazott bárminemű erőszakot; felszólítja az Uniót, hogy a harmadik országokkal fenntartott diplomáciai kapcsolataiban során fordítson kiemelt figyelmet erre a kérdésre;
26. elismeri, hogy a nyílt internet és a technológiai fejlődés lehetővé tette az emberi jogok

megsértésének gyorsabb bejelentését; kifogásolja, hogy egyes kormányok megkísérlik ellenőrzésük alá vonni a tömegkommunikációs eszközöket, beleértve az internetet is; aggodalmát fejezi ki az állami és nem állami szereplők által 2017-ben gerjesztett álhírek és félretájékoztatás miatt, ami hozzájárult az emberi jogok elleni narratívák terjedéséhez, a tájékoztatáshoz való hozzáférés korlátozásához, a bizonyos csoportokkal vagy egyénekekkel szembeni erőszakra uszításhoz, gyűlöletkeltéshez és megkülönböztetéshez, valamint befolyásolta választások kimenetelét, ezzel aláásva a demokráciát; erre tekintettel hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EU pozitívabb narratívát alakítson ki az emberi jogokkal kapcsolatban, határozottan kiálljon azokkal a kormányokkal szemben, aki a félretájékoztatást szponzorálják, illetve megkérdőjelezi az emberi jogok egyetemességét és oszthatatlanságát, valamint fokozza erőfeszítéseit a szabad és független média támogatása érdekében szerte a világon; hangsúlyozza az oktatás, a kultúra és a kritikus gondolkodás központi szerepét az álhírek és az álhírek terjedése elleni küzdelemben;

27. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy nevezzen ki egy uniós kiber megbízottat, aki koordinálja az EU diplomáciai erőfeszítéseit annak érdekében, hogy külső politikáiban előmozdítsa a nyílt, interoperábilis, biztonságos és megbízható internetet, ahol tiszteletben tartják az emberi jogokat és előmozdítják a felelős online állami magatartás normáit;
28. megerősíti, hogy a gondolat szabadságot, a lelkiismereti szabadságot, a vallásszabadságot és a meggyőződés szabadságát – beleértve a hit vagy a hit nélküliség szabadságát, a választott vallás szabad gyakorlását vagy nem gyakorlását, elhagyását vagy megváltoztatását, valamint a hittagadáshoz és az ateista nézetekhez való jogot – vallások és kultúrák közötti párbeszéd révén feltétel nélkül meg kell erősíteni; elítéli a gondolatokon, lelkiismereten, valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetést és a 2017-ben történt üldözést és támadásokat minden etnikai és vallási csoporttal szemben; felszólít arra, hogy kerüljék a vallás politikai eszközként való felhasználását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes állami és nem állami szereplők többek között az istenkáromlásról szóló jogszabályok elfogadása és végrehajtása révén kísérletet tesznek a gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés, valamint a gyülekezés és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására; további intézkedéseket kér a vallási kisebbségek, nem hívők és ateisták, többek között az istenkáromlás elleni törvények áldozatainak védelmében; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy fokozottabban vegyenek részt az ilyen törvények hatályon kívül helyezése érdekében a politikai vitákban, és növeljék a gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés szabadságának nagyobb mértékű tiszteletben tartására irányuló erőfeszítéseiket, valamint hogy harmadik országokkal való kapcsolataik során mozdítsák elő a vallások és a felekezetek közti párbeszédet; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy vállaljanak aktív szerepet a vallás vagy meggyőződés alapján történő üldöztetés miatt az otthonukból elmenekülni kényszerült személyek önkéntes alapon történő biztonságos visszatérésének elősegítésében; konkrét intézkedéseket kér a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatások hatékony végrehajtása érdekében, támogatja az Európai Unió által követett gyakorlatot, hogy kezdeményező szerepet vállal az ENSZ Emberi Jogok Tanácsa és az ENSZ Közgyűlése által a gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés szabadságáról elfogadott tematikus határozatok tekintetében; támogatja Ján Figel, a vallás vagy meggyőződés szabadságának az Európai Unión kívüli előmozdításáért felelős uniós külön megbízott

munkáját;

29. rendkívül sajnálatosnak tartja, hogy a kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód és a halálbüntetés alkalmazása sok országban továbbra is folytatódik szerte a világon, és felhívja az EU-t, hogy fokozza erőfeszítéseit ezek felszámolása érdekében; úgy véli, hogy a fogvatartási körülmények – beleértve az ellátáshoz és a gyógyszerekhez való hozzáférést – és a börtönök állapota számos országban súlyos aggodalomra adnak okot; üdvözli a kínzóeszközök kereskedelmének beszüntetésére irányuló szövetség 2017. szeptember 18-i hivatalos elindítását és a végrehajtásának nyomon követésével megbízott, kínzás elleni uniós koordinációs csoport létrehozását; üdvözli e tekintetben a halálbüntetésre, kínzásra vagy más embertelen bánásmód vagy büntetés alkalmazására felhasználható bizonyos áruk kereskedelmére vonatkozó uniós jogszabályok frissítését; megjegyzi, hogy 2017-ben az előző évhez képest 4%-kal csökkent az egész világon végrehajtott kivégzések száma; felhívja azon országokat, amelyek még nem tették ezt meg, hogy a halálbüntetés eltörlése felé vezető első lépésként azonnal vezessenek be moratóriumot; elengedhetetlennek tartja a fogva tartott személyek kínzása és a velük való rossz bánásmód, többek között a lelki kínzás minden formája elleni küzdelmet, és azt, hogy fokozzák az erre vonatkozó nemzetközi jogi normák tiszteletben tartására irányuló erőfeszítéseket, valamint az áldozatok számára kártalanítás biztosítását;
30. határozottan elítél az állami és nem állami szereplők által, többek között az emberi jogokat békésen gyakorló polgárok ellen elkövetett minden gyalázatos bűncselekményt és emberi jogi jogsértést; elborzasztja az elkövetett bűncselekmények széles skálája: a gyilkosságok, a kínzás, a nemi erőszak, a rabszolgaságra kényszerítés, a szexuális rabszolgaság, a gyermekkatonák toborzása, az erőszakos vallási áttérítések, valamint a vallási és etnikai kisebbségek célzott és módszeres legyilkolása; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy vegyék fel a küzdelmet a népiirtás büntette, az emberiség elleni bűncselekmények és a háborús bűncselekmények ellen, és biztosítsák az elkövetők bíróság elé állítását; felszólítja az EU-t, hogy támogassa azokat a szervezeteket és ENSZ-vizsgálatokat végző ENSZ-csoportokat, amelyek gyűjtik, megőrzik és védik a konfliktusokban részes bármely fél által elkövetett bűncselekmények digitális és más jellegű bizonyítékait, annak érdekében, hogy megkönnyítsék nemzetközi szintű büntetőjogi üldözésüket; megjegyzi, hogy egyes platformok a terrorista tartalmak és propaganda eltávolítására irányuló munkájuk keretében töröltek olyan videóbizonyítékokat, amelyek potenciális háborús bűncselekményekkel kapcsolatosak;
31. támogatja, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) játsszon kulcsszerepet olyan esetekben, amikor az érintett államok nem képesek vagy nem hajlandók joghatóságukat gyakorolni; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy nyújtsanak diplomáciai és pénzügyi támogatást a Nemzetközi Büntetőbíróságnak; felhívja az EU-t és a tagállamokat annak ösztönzésére, hogy minden ENSZ-tagállam ratifikálja és hajtsa végre az NBB Római Statútumát, és megdöbbenését fejezi ki a Statútumból való kilépések és az ezzel való fenyegetődzések miatt; felhívja továbbá a Római Statútum valamennyi aláíró felét, hogy hangolják össze tevékenységüket és működjenek együtt az NBB-vel; felkéri a tagállamokat, hogy ratifikálják az agresszió büntettéről szóló kampalmai módosításokat, és vegyék fel az „atrocitás-bűncselekményeket” az EU hatáskörébe eső bűncselekmények listájára; ismételten felhívja a figyelmet a büntetlenség felszámolására irányuló más kulcsfontosságú mechanizmus, többek között az egyetemes joghatóság alkalmazása jelentőségére, és felszólítja az EU-t, hogy fogadja el a

szükséges jogszabályokat; emlékeztet ezzel összefüggésben arra, hogy az áldozatok jogainak minden fellépés középpontjában kell állniuk; ismételten felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy nevezzen ki a nemzetközi humanitárius joggal és nemzetközi igazságszolgáltatással foglalkozó uniós különleges képviselőt, akinek megbízatásába tartozik, hogy előmozdítsa, általánosan érvényesítse és képviselje az EU büntetlenség elleni küzdelem melletti elkötelezettségét;

32. üdvözi, hogy az EU is támogatja az ENSZ által Szíriában létrehozott nemzetközi, pártatlan és független mechanizmust (IIIM), amelynek célja a súlyos bűncselekmények kivizsgálása; hangsúlyozza, hogy fontos lenne, hogy más országokban is létrehozzanak egy hasonló független mechanizmust; felhívja az EU-t és azokat a tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy pénzügyileg is járuljanak hozzá az IIIM munkájához;
33. megismétli, hogy az államok más országokat is a Nemzetközi Bíróság elé állíthatnak nemzetközi szerződések, például a kínzás elleni ENSZ-egyezmény megsértéséért, annak érdekében, hogy az állami felelősség megállapítása az egyéni büntetőjogi felelősség bírósági meghatározásának közvetett eszközeként történjen egy későbbi szakaszban;
34. mélységesen fájjalja, hogy nem tartják tiszteletben a nemzetközi humanitárius jogot, továbbá határozottan elítéli a kórházak, iskolák és egyéb polgári célpontok ellen 2017-ben világszerte riasztó gyakorisággal elkövetett, halálos áldozatokat is követelő támadásokat; úgy véli, hogy a támadások nemzetközi szintű elítélését független vizsgálatokkal és tényleges elszámoltatással kell alátámasztani; elismerését fejezi ki a humanitárius dolgozók által a humanitárius segélyek eljuttatása során végzett munkáért; felhívja a tagállamokat, az uniós intézményeket és az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy a nemzetközi humanitárius joggal kapcsolatos uniós politikák és fellépések kidolgozása koherens és hatékony módon történjen, és hogy ennek érdekében használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt; következtetése szerint az EU-nak és a tagállamoknak részletesebben kellene beszámolniuk – többek között, de nem utolsósorban az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló uniós jelentésben – a konkrét konfliktushelyzetek kapcsán a nemzetközi humanitárius jognak való megfelelés előmozdítására vonatkozó iránymutatások végrehajtásáról; felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy az uniós korai előrejelző rendszer példáját követve hozzon létre eszközöket, amelyekkel az erőszakos konfliktusok keletkezésének, megismétlődésének és kibontakozásának megelőzése érdekében a lehető legkisebbre csökkenthető a figyelmeztetés és a reakció közötti időtartam; kéri az EU-t és tagállamait, hogy növeljék a humanitárius segítségnyújtáshoz és a fejlesztési támogatáshoz nyújtott pénzügyi támogatásukat; tudomásul veszi a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) 2016 és 2017 közötti 2,4%-os csökkentését, és hogy nem éri el a GNI 0,7% -át;
35. emlékeztet a katonai robotrepülőgépek használatáról szóló, 2014. február 27-i állásfoglalására¹⁶; súlyos aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a nemzetközi jogi kereten kívül használnak katonai robotrepülőgépeket; ismét felszólítja az EU-t, hogy a lehető leghamarabb dolgozzon ki kötelező jogi erővel bíró keretrendszert a katonai robotrepülőgépek használatára annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok jogi kötelezettségeiket betartva ne hajtsanak végre jogtalan, célzott

¹⁶ HL C 285., 2017.8.29., 110. o.

emberölést, és ne könnyítsék meg ilyen emberölés más államok általi elkövetését; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy a jövőben is megfelelően tájékoztassa a Parlamentet a drónok gyártásával összefüggő valamennyi kutatási és fejlesztési projektnek juttatott uniós finanszírozás felhasználásáról; emberi jogi hatásvizsgálatok elvégzésére szólít fel a további drónfejlesztési projektekkal összefüggésben;

36. felszólítja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a tagállamokat, hogy terjesszék ki a korlátozó intézkedések uniós rendszerét, belefoglalva az emberi jogok megsértése esetén alkalmazott szankciók uniós rendszerét is, lehetővé téve, hogy a KKBP-szankciókról hozott döntések az emberi jogok súlyos megsértésén alapuljanak, ahogy az a Magnyickij-törvény esetében is történt;
37. felszólítja az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és a tagállamokat, hogy törekedjenek az olyan fegyverrendszerek nemzetközi tilalmára, amelyek az erő kifejtése során nélkülözik az emberi irányítást, amint azt a Parlament már számos alkalommal kérte, és az ENSZ-szintjén megvalósuló érintett ülések előkészítése során sürgősen dolgozzanak ki és fogadjanak el közös álláspontot az önműködő fegyverrendszerekkel kapcsolatban, a releváns fórumokon pedig képviseljenek egységes álláspontot, és annak megfelelően járjanak el;
38. hangsúlyozza, hogy a korrupció aláássa a jogállamiságot, a demokráciát és a gazdaságok versenyképességét, továbbá veszélyezteti az emberi jogokat; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a korrupció ellen küzdő emberijog-védőket és a visszaélést bejelentő személyeket; szorgalmazza a korrupcióellenes mechanizmusok és gyakorlatok fejlesztését, például szankciók kivetését a súlyos korrupciós bűncselekményeket elkövető egyénekre és országokra; felszólítja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki az emberi jogokra és a korrupció leküzdésére vonatkozó közös programozást, mindenekelőtt az átláthatóság fokozását, a büntetlenség elleni küzdelmet és a korrupcióellenes hivatalok megerősítését célzó kezdeményezéseket, beleértve az uniós pénzeszközök felhasználásának jobb átláthatóságát és nyomon követhetőségét; felhívja a Bizottságot, hogy tárgyalásai során érje el, hogy a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokba kerüljenek be korrupcióellenes intézkedések; emlékeztet a harmadik országokban a korrupcióról és az emberi jogokról szóló, 2017. szeptember 13-i állásfoglalásában¹⁷ a korrupcióról és az emberi jogokról megfogalmazott ajánlásokra, és felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat a nyomon követésre;
39. aggodalmának ad hangot a kulturális örökség részét képező helyszínek lerombolása, tiltott fosztogatása és az ilyen helyszíneket érő vandalizmus miatt, és határozottan a tényfeltáró, örökségvédelmi és mentési kezdeményezéseket;
40. hangsúlyozza a szabad és tisztességes választások jelentőségét a demokratikus folyamatokban, és aggodalmának ad hangot az illegitim választások világszerte növekvő száma miatt; emlékeztet arra, hogy a független média és a vélemények sokszínűsége a szabad és tisztességes választások szavatolásában alapvető fontosságú; felszólítja az EU-t, hogy ne ismerje el a tisztességtelenül megszervezett és meghamisított választások eredményeit, és használjon fel minden rendelkezésére álló diplomáciai, gazdasági és politikai eszközt annak érdekében, hogy világszerte fenntartsa a választások hitelességét, és rákényszerítse az országokat a szabad és tisztességes

¹⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0346.

választások kritériumának teljesítésére; úgy gondolja, hogy rendkívül fontos az EU által a választási folyamatokhoz és a demokrácia előmozdításához világszerte nyújtott támogatás; azaz a választási megfigyelő missziók, nyomonkövetés és tanácsadás, és különösen a Parlament aktív szerepe; hangsúlyozza a választási megfigyelés fontosságát a békés demokratikus átmenet, a jogállamiság, a politikai pluralizmus megszilárdítása és a nők választási folyamatokban való részvétele, valamint az átláthatóság és az emberi jogok tiszteletben tartása tekintetében; emlékeztet annak fontosságára, hogy a helyi civil társadalmi szervezeteket bevonják a választási megfigyelési folyamatba és a választási megfigyelő missziók ajánlásainak végrehajtásába; úgy véli, hogy más országok választásaiba kiberműveletekkel beavatkozni sérti az emberek ahhoz fűződő jogát, hogy szabadon választhassák meg képviselőiket;

41. üdvözli, hogy az EU aláírta az isztambuli egyezményt, és hangsúlyozza, hogy minden eszközzel küzdeni kell a nőkkel szembeni erőszak, többek között a kapcsolati erőszak megelőzéséért és felszámolásáért; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy a lehető legrövidebb időn belül ratifikálják és hajtsák végre az isztambuli egyezményt; támogatja ezzel összefüggésben a közös EU–ENSZ „Reflektorfény kezdeményezést”; sürgeti az országokat, hogy korszerűsítsék jogszabályaikat annak érdekében, hogy minél korábbi szakaszban kezelni lehessen a nemi alapú erőszak, a női nemi szervek megcsönkítése és a szexuális erőszak problémáját; emlékeztet arra, hogy a nők elleni erőszak mélyen a nemek közötti egyenlőtlenségben gyökerezik, és ezért átfogóan kell kezelni, valamint hangsúlyozza a szociális szolgáltatások és védelem jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a nemi alapú erőszak elleni hatékony jogszabályok és stratégiák kidolgozásához elengedhetetlenek a nők elleni erőszak valamennyi típusának előfordulási gyakoriságára, okaira és következményeire vonatkozó megbízható stratégiák; felszólítja ezért az EU-t, hogy segítsen az országoknak az ezzel a területtel kapcsolatos adatgyűjtés javításában és a nemzetközi jogi kötelezettségek teljesítésében; kéri az EU-t, hogy működjön együtt más országokkal a szexuális és nemi alapú erőszak megelőzésére és kezelésére szolgáló finanszírozás és programozás növelése érdekében szerte a világban; elítéli a fizikai, szexuális és lelki erőszak és kizsákmányolás minden formáját, a tömeges nemi erőszakot, a nőkereskedelmet, valamint a nők szexuális és reprodukív jogainak megsértését; hangsúlyozza, hogy minden nő számára szavatolni kell a megfelelő és megfizethető egészségügyi ellátást, a szexuális és reprodukív jogokat és az oktatáshoz való hozzáférést, valamint azt, hogy szabad és felelős módon dönthessenek az egészségükkel, a testükkel és a reprodukív jogaikkal kapcsolatos kérdésekben> rámutat, hogy az oktatás a nőkkel és gyermekekkel szembeni megkülönböztetés és erőszak elleni küzdelem egyik alapvető eszköze; elítéli az „általános tilalmi szabály” visszaállítását;
42. hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is el kell köteleznie magát a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményben, a Pekingeri Cselekvési Platformban, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjában foglalt kötelezettségek és kötelezettségvállalások maradéktalan megvalósítása, valamint az ezekkel kapcsolatos felülvizsgálati konferenciák kimenetelének tiszteletben tartása mellett;
43. emlékeztet arra, hogy 2017 augusztusában kiadták a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési terv (2016–2020) (GAP II) első, 2016-ra vonatkozó éves

végrehajtási jelentését, amely számos pozitív tendenciát emelt ki meg a lányok és nők életének átalakulásában annak köszönhetően, hogy biztosítják fizikai és pszichológiai integritásukat, előmozdítják gazdasági és szociális jogaikat, valamint erősítik véleménynyilvánításukat és részvételüket; úgy véli, hogy az EU-nak folytatnia kell a nők támogatásának általános érvényesítését a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) műveletei, a konfliktus-megelőzés és a konfliktust követő újjáépítés során; ismételten kiemeli az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. számú határozatának jelentőségét; hangsúlyozza, hogy a közszféra és a magánszféra nagyobb mértékű bevonása elengedhetetlen a nők jogainak érvényre juttatásához, valamint köz- és magánintézményekben, a döntéshozatalban, a gazdasági életben és a békefolyamatokban történő szerepvállalásukhoz; hangsúlyozza, hogy az üzleti szféra fontos szerepet játszik a nők jogainak megerősítésében; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a humanitárius és fejlesztési segélyek ágazatában töltsön be vezető szerepet a szexuális kizsákmányolás és visszaélés elleni küzdelemben, mivel ezeknek az ágazatoknak a legmagasabb szintű felelősségvállalással és elszámoltathatósággal kell tartozniuk munkájuk felé; hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni és meg kell erősíteni a védintézkedési eljárásokat és a művelet-végrehajtási szabályokat;

44. felhívja az EKSZ-t, hogy gondoskodjon róla, hogy az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 61. ülészakán született eredmények beépüljenek szakpolitikájába, és új lendületet adjanak a nemek közötti egyenlőség érvényre juttatásához és a vidéken élő nők és lányok társadalmi szerepvállalásának elősegítéséhez;
45. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika, valamint a humán tudományok terén az oktatást és képzést elérhetővé tegyék a nők és a lányok számára, különös hangsúlyt helyezve tehetségük és kompetenciáik kibontakoztatására, valamint a STEM-ágazatokban való részvételük erősítésére;
46. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen módok és eszközök vannak arra, hogy az Unió egyoldalúan csatlakozzon a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményhez (UNCRC), tekintve, hogy valamennyi uniós tagállam ratifikálta az egyezményt, és hogy az elsődleges és másodlagos uniós jog anyagi jogi rendelkezéseket tartalmaz a gyermek jogainak védelmére vonatkozóan; felszólítja azokat az országokat, amelyek még nem ratifikálták a Gyermek Jogairól szóló ENSZ-egyezményt, hogy ezt sürgősen tegyék meg; üdvözli a gyermekjogok előmozdítására és védelmére vonatkozó, felülvizsgált uniós iránymutatások elfogadását, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell minden gyermek, köztük a leginkább marginalizált és veszélyeztetett helyzetben lévő gyermekek elérését; hangsúlyozza, hogy a gyermekek gyakran sajátos visszaélési formáknak vannak kitéve, amilyen például a gyermekházasság, a gyermekprostitúció, a gyermekkatonák sorozása, a nemi szerv megcsonkítása, a gyermekmunka és a gyermekkereskedelem, különösen humanitárius válsághelyzetekben és fegyveres konfliktusokban, és ezért fokozott védelemre van szükségük; felszólítja az EU-t, hogy működjön együtt harmadik országokkal a korai, gyermek- és kényszerházasság megszüntetése érdekében, jogszabályban írva elő – és szigorúan ellenőrizve –, hogy a házasságra lépő mindkét félnek be kell töltenie 18. életévét, valamint a házasság feltételül szabva mindkét fél teljes körű és szabad beleegyezését, többek között

kötelező házassági nyilvántartás bevezetése és az e szabályoknak való megfelelés biztosítása révén; hangsúlyozza, hogy fokozni kell az EU elkötelezettségét, ha gyermekek, különösen kísérő nélküli kiskorúak védelméről van szó, és megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az oktatásra és a pszichoszociális támogatásra; szorgalmazza az iskolák és egyetemek fegyveres konfliktus során történő katonai célú felhasználása elleni védelemről szóló iránymutatások megfelelő végrehajtását; felszólít a hontalan gyermekek, különösen a szülők származási országától eltérő országban született gyermekek és a migráns gyermekek helyzetével kapcsolatos problémák sürgős és a nemzetközi joggal összhangban álló megoldására az EU-ban és az EU-n kívül egyaránt; erélyesen felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy dolgozzanak ki cselekvési tervet annak érdekében, hogy a menekültekről és migránsokról szóló New York-i nyilatkozattal összhangban véget vessenek a gyermekek migráns jogállásuk miatti fogva tartásának; emlékeztet a gyermekek azon jogára, hogy legjobb érdekeiknek megfelelő különleges védelemben részesüljenek;

47. kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy a harmadik országoknak a migráció kezelésében való együttműködés céljából odaítélt pénzeszközök tekintetében biztosítsák a teljes átláthatóságot és nyomonkövetést, valamint garantálják, hogy az ilyen együttműködésből sem közvetve, sem közvetlenül ne húzassanak hasznot az emberi jogok megsértésében közreműködő biztonsági, rendőrségi vagy igazságszolgáltatási rendszerek; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködést külön lehet választani a visszafogadás vagy a migráció szabályozása terén folytatott együttműködéstől; aggályát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az EU külpolitikája a „migránskezelés” eszközévé válhat, és hangsúlyozza, hogy a harmadik országokkal – köztük a származási és tranzitországokkal – a migráció terén való együttműködésre való minden törekvésnek együtt kell járnia az emberi jogok helyzetének javításával ezekben az országokban, valamint meg kell felelnie a nemzetközi emberi jogi és menekültügyi előírásoknak; mély aggodalmának ad hangot a jelentős számú migránst, menekültet és lakóhelyüket országukon belül megváltoztatni kényszerülő személyt sújtó súlyos emberi jogi jogsértések – üldöztetés, konfliktusok, kormányzási mulasztások, emberkereskedelem és embercsempészet – miatt, és szolidaritását fejezi ki ezek áldozataival; hangsúlyozza, hogy sürgősen fel kell számolni a migrációs áramlások kiváltó okait (és ezért foglalkozni kell a migráció jelenségének külső dimenziójával is), többek között fenntartható megoldásokat találva az EU szomszédságában és világszerte kialakult konfliktusokra és gazdasági alulfeljeltségre, együttműködést és a partnerkapcsolatokat alakítva ki a nemzetközi jognak megfelelő érintett harmadik országokkal, ekképpen biztosítva az emberi jogok tiszteletben tartását és az EU hitelességének fenntartását az EU-ban és az EU-n kívül egyaránt; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy nyújtsanak humanitárius támogatást az oktatás, a lakhatás és az egészségügy területén és más humanitárius területeken a menekültek hazájához legközelebb, és ezzel segítsék elő a visszatérési politikák megfelelő végrehajtását; rámutat, hogy az EU-nak ösztönöznie kell az érintett országokat arra, hogy aláírják a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempészete elleni fellépésről szóló jegyzőkönyvet; megjegyzi, hogy az ENSZ adatai szerint 2017-ben mintegy 258 millió ember élt a születési országától eltérő országban; felhívja a Bizottságot, hogy szakpolitikáiban továbbra is prioritásként kezelje a migránsok és a menekültek jogainak védelmét és előmozdítását; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a migránsok és menekültek védelmére vonatkozó kereteket kell kidolgozni és jobban végrehajtani, többek között biztonságos és legális migrációs útvonalak biztosítása és humanitárius vízumok kiadása révén; felhívja a

Parlamentet a migrációs megállapodások áttekintésére; sajnálatának ad hangot azon kísérletek miatt, amelyek megpróbálják akadályozni, rossz színben feltüntetni, sőt, bűncselekménynek nyilvánítani a humanitárius segítségnyújtást, és ragaszkodik ahhoz, hogy nagyobb kutatási és mentési kapacitásokat kell biztosítani a tengeren és szárazföldön bajba került emberek számára, hogy eleget tegyünk a nemzetközi jog szerinti elsődleges kötelezettségeinknek; hangsúlyozza, hogy az uniós tagállamokban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok száma 2017. január 1-jén 21,6 millió volt, ami az 28 tagállamból álló EU népességének 4,2%-át jelenti; felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak egymással komoly párbeszédet a migrációval kapcsolatos közös, befogadó értelmezés létrehozása érdekében, az egységes cél elérését a felelőségek megosztásával biztosítva; üdvözli a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó globális megállapodással kapcsolatos ENSZ-kezdeményezést, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának a menekültekről szóló globális megállapodását, valamint az e megállapodásokban az emberi jogoknak tulajdonított kiemelt szerepet;

48. sajnálatának ad hangot a nem szűnő emberkereskedelem miatt; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem áruvá teszi az embereket, és az emberi jogok megsértése egyik legsúlyosabb formájának minősül; hangsúlyozza ebben a tekintetben az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló uniós politikák belső és külső dimenziói közötti következetes megközelítési mód fontosságát; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy fokozzák a harmadik országokkal folytatott együttműködést annak érdekében, hogy feltárják az emberkereskedelem valamennyi szakaszát, többek között a személyek – különösen nők és gyermekek – kizsákmányolásának minden formáját, például a szervkereskedelmet, a kényszermunkát és a szexuális kizsákmányolást, és hogy e téren működjenek együtt az ENSZ-szel és a civil társadalommal; kéri világos elvek és egyértelmű jogi eszközök bevezetését a bérnyasággal kapcsolatos emberi jogi visszaélések felszámolása érdekében; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a migránsok és a menekültek, különösen a nők és a gyermekek rendkívüli mértékben – még a migrációs csomópontokon is – ki vannak szolgáltatva a kizsákmányolás, az embercsempészet és az emberkereskedelem veszélyének; hangsúlyozza az áldozatközpontú politikák előmozdításának, a fent említett bűncselekménytípusok megelőzésének és a visszaszorításának, valamint az emberkereskedelemből származó nyereség ellehetetlenítésének szükségességét;
49. ösztönöz minden országot (köztük az uniós tagállamokat) és az EU-t, hogy fogadjanak el a nemzetközi és egyéb vállalatok számára jogilag kötelező erejű nemzetközi emberi jogi eszközt, az ENSZ szintjén létrehozott, nyitott kormányközi munkacsoportban való aktív részvétel révén; ismételten rámutat az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek (UNGP) mielőbbi végrehajtásának szükségességére, különös tekintettel a jogorvoslathoz való hozzáféréssel kapcsolatos harmadik pillérre; elismeri az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségéről szóló globális ENSZ-megállapodás és nemzeti cselekvési tervek nagy jelentőségét; hangsúlyozza az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségéről szóló uniós cselekvési terv fontosságát, és sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel annak kidolgozását az UNGP maradéktalan végrehajtása érdekében; ösztönzi a vállalkozásokat (köztük az Unióban székhellyel rendelkezőket), hogy kellő gondossággal járjanak el, valamint ismételten megerősíti a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításának fontosságát, vezető szerepet juttatva az európai vállalkozásoknak az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségével kapcsolatos nemzetközi normák előmozdításában; felhív

minden országot, hogy hatékonyan és haladéktalanul hajtsák végre az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveket, és joghatóságuk területén garantálják, hogy a vállalkozások tiszteletben tartásuk az emberi jogokat és szociális munkaügyi normákat; arra ösztönöz minden országot, hogy foglalkozzanak a konfliktus által sújtott övezetektől származó nyersanyagokat vagy egyéb termékeket felhasználó vállalkozásokkal; ismételten felszólít arra, hogy az emberi jogok megsértésével kapcsolatos vállalati felelősségvállalásra vonatkozó szabályokat illesszék be az EU és a harmadik országok között kötött megállapodásokba; hangsúlyozza, hogy a vállalkozásokhoz kapcsolódó emberi jogi visszaélések esetén garantálni kell, hogy az áldozatok megfelelően és ténylegesen hozzáférjenek a jogorvoslati lehetőségekhez; ismételten hangsúlyozza, hogy a vállalatok által elkövetett emberi jogi jogsértésekkel és korrupcióval azonnal foglalkozni kell, biztosítva a vállalatok elszámoltathatóságát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem lépett fel a vállalatok harmadik országokban elkövetett súlyos emberi jogi visszaélésekkel kapcsolatos felelősségéről szóló, 2016. október 25-én elfogadott európai parlamenti állásfoglalásban¹⁸ szereplő felhívásoknak megfelelően; haladéktalanul cselekedjen; felhív az ipar által kötelezően betartandó intézkedések bevezetésére a gyermekmunka eltörlése és az emberi jogok megsértésének megakadályozása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségével foglalkozó intézményközi munkacsoportot, és hogy vizsgálja fel a gondossági kötelezettségre vonatkozó uniós szintű kezdeményezés lehetőségét;

50. emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy az emberi jogokat és a demokráciát a harmadik országokkal folytatott kapcsolatainak középpontjába helyezi; hangsúlyozza ezért, hogy az emberi jogok és a demokratikus elvek előmozdítását, így többek között a nemzetközi megállapodásokban szereplő emberi jogi feltételelési záradékok alkalmazását a külső dimenzióval rendelkező valamennyi uniós szakpolitika, közöttük a kereskedelempolitika keretében is támogatni kell; hangsúlyozza a kereskedelmi kapcsolatok potenciális szerepét a fejlődő országok gazdaságainak növekedése, valamint helyi piacaik megőrzése szempontjából; megjegyzi, hogy a demokratikus rendszerek és a népek szabadság iránti törekvéseinek támogatását az EU gazdasági vezérelvének kell tekinteni; emlékeztet arra, hogy a politikai koherencia a fejlődés fontos feltétele, és hangsúlyozza az emberi jogokat be kell építeni a kereskedelmi és fejlesztési politikák minden szakaszába; felhívja az EU-t annak biztosítására, hogy az EU-ban etikai tanúsítási rendszerek keretében forgalmazott termékek előállításához ne kapcsolódjon sem kényszermunka, sem gyermekmunka, kéri olyan eszköz bevezetését, amely kifejezetten annak figyelemmel kísérésére és megerősítésére szolgál, hogy a kereskedelmi megállapodásokban érvényre jusson a nemek közötti egyenlőség politikája; üdvözli a harmadik országokban végrehajtott uniós programokat, projekteket és finanszírozást, és hangsúlyozza, hogy az egyének és a csoportok számára panasztételi lehetőséget biztosító mechanizmus létrehozásával fel kell mérni és meg kell előzni a jogsértéseket;
51. véleménye szerint a GSP+ kereskedelmi rendszerek a legfontosabb uniós kereskedelempolitikai eszközök közé tartoznak a demokrácia, az emberi jogok, a fenntartható fejlődés és a környezetvédelmi előírások harmadik országokban történő előmozdítása szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és jobban

¹⁸ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0405.

ellenőrizze a GSP+ rendszereket annak biztosítása érdekében, hogy a kedvezményezett országok betartsák az emberi jogi normákat; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a felülvizsgált GSP+ keretében a mechanizmus átláthatóságának és elszámoltathatóságának fokozására kell törekednie, a civil társadalmi szervezetek érdemi és fokozott részvételét célzó egyértelmű eljárásokat határozva meg, valamint a kereskedelmi kedvezmények megadása előtt és a végrehajtás során hatékony emberi jogi hatásvizsgálatokat végezve; kéri a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának lehetséges felvételét a GSP+ státuszhoz előírt egyezmények listájára; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a továbbiakban is finanszírozzon olyan civil társadalmi kezdeményezéseket, amelyek nyomon követik a rendszer végrehajtását; hangsúlyozza a harmadik országok gazdasági és társadalmi fejlődését megkönnyítő együttműködési formák bevezetésének fontosságát, különös tekintettel ezen országok lakosságának szükségleteire;

52. felszólítja az összes tagállamot, hogy szigorúan tartsák be az EU fegyverkivitelről szóló magatartási kódexét, és állítsák le minden olyan fegyver, megfigyelési és hírszerző berendezés és anyag szállítását, amelyeket a kormányok az emberi jogok elleni fellépéshez és polgári személyekkel szembeni támadásokhoz felhasználhatnak; rámutat, hogy a fegyverekkel és háborús anyagokkal folytatott globális kereskedelem hozzájárul ahhoz, hogy azokat harmadik országok területén kialakult számos konfliktus során felhasználják; megjegyzi, hogy az EU tagállamai a világ legnagyobb fegyverexportőrei közé tartoznak, és elengedhetetlennek tartja a fegyvereladásokra vonatkozó nemzetközi előírások globálisszintű alkalmazását és megerősítését;
53. határozottan elítéli a hátrányos megkülönböztetés minden formáját, többek között a faji származáson, valláson, kaszton vagy az öröklött státusz hasonló rendszerein, szexuális irányultságon és nemi önzonosításon, fogyatékoságon vagy bármely más állapoton alapuló megkülönböztetést; riadalommal tölti el a rasszizmus, idegengyűlölet és az intolerancia más formáinak számos megnyilvánulása, valamint a legkiszolgáltatottabb csoportok – például etnikai, nyelvi és vallási kisebbségek, fogyatékosággal élő emberek, az LMBTI-közösség, a nők és a gyermekek – politikai képviseletének hiánya; felhívja az EU-t, hogy fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a megkülönböztetés valamennyi formáját kivétel nélkül felszámolja, valamint előmozdítsa a tudatosságot, a tolerancia és a befogadás kultúrájának kialakulását, továbbá a legkiszolgáltatottabb csoportok speciális védelmét emberi jogi és politikai párbeszéd, az uniós küldöttségek munkája és a társadalmi diplomácia révén; felhívja az összes országot annak biztosítására, hogy joghatóságuk területén az illetékes intézményeik hatékony jogvédelmet nyújtsanak; rámutat arra, hogy oktatási stratégiákat kell kidolgozni az iskolákban annak érdekében, hogy növelni lehessen a tudatosságot a gyermekek körében, és el lehessen őket látni a megkülönböztetés valamennyi formájának felismeréséhez szükséges eszközökkel;
54. hangsúlyozza, hogy hitelesen be kell építeni az általános hozzáférhetőség elvét és a fogyatékosággal élő személyek jogait az EU valamennyi releváns szakpolitikájába, többek között a fejlesztési együttműködés terén is, és kiemeli e kérdés előíró és horizontális jellegét; felhívja az EU-t, hogy a fogyatékoság alapján történő hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelmet építse be külső fellépésébe és fejlesztési támogatási politikáiba; felszólítja a harmadik országok kormányait, hogy vizsgálják felül minden jogszabályukat azzal a céllal, hogy összehangolják azokat a fogyatékosággal élő

személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel; felszólít minden országot, hogy ratifikálja a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményt, és ismételten hangsúlyozza ezen egyezmény hatékony végrehajtásának fontosságát;

55. üdvözli, hogy az EU és tagállamai részt vettek az ENSZ időskorral foglalkozó nyílt végű munkacsoportjának 8. ülésén, és különösen üdvözli, hogy közös észrevételeket és nyilatkozatokat tettek az időskorú személyek egyenlőségéről és megkülönböztetésmentességéről, valamint az őket érő erőszak, bántalmazás és elhanyagolás kapcsán; továbbra is aggodalommal tekint az életkor miatti megkülönböztetésre és az időskorúak emberi jogainak érvényesülését gátló egyéb akadályokra; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy teljes mértékben támogassák a nyílt végű munkacsoport eljárását, többek között azáltal, hogy megfelelő erőforrásokat irányoznak elő és/vagy támogatják megfelelő erőforrások elkülönítését a munkacsoport működéséhez, valamint hogy foglalkozzanak az időskorú emberek aktuális észrevételeivel, folytassanak velük konzultációkat, és a számukra nyújtott megfelelő előkészítést követően vonják be őket az érintett küldöttségek munkájába;
56. üdvözli, hogy 2017-ben Lisszabonban az EU tevékenyen részt vett az időskorra vonatkozó madridi nemzetközi cselekvési terv (MIPAA) európai regionális végrehajtási stratégiájának lisszaboni felülvizsgálatában; rámutat arra, hogy a MIPAA jelentősen hozzájárulhat az időskorúak jogainak jobb érvényesüléséhez;
57. elítéli az LMBTI-személyek önkényes letartóztatását, kínzását, üldözését és meggyilkolását; elismeri, hogy a szexuális irányultság és a nemi identitás növelheti a megkülönböztetés, az erőszak és az üldöztetés kockázatát; megjegyzi, hogy az LMBTI-személyek a világ számos országában még mindig üldöztetésnek és erőszaknak vannak kitéve szexuális irányultságuk miatt; elítéli a nőkkel és a kisebbségi csoportokhoz tartozó személyekkel szemben alkalmazott erőszakot, ami sérti a testi integritáshoz és identitáshoz fűződő alapvető jogokat – e jogsértések közé tartozik például a női nemi szervek megcsonkítása és az interszexuális személyek nemi szerveinek megcsonkítása; megjegyzi, hogy 72 országban az azonos neműek kapcsolata még mindig bűncselekménynek számít, és ezek közül 13 országban halálbüntetéssel sújtják; sürgeti ezen államokat, hogy haladéktalanul módosítsák jogszabályaikat; üdvözli az LMBTI-személyek jogainak előmozdítása és jogi védelme érdekében az EU által tett erőfeszítéseket; sürgeti az uniós küldöttségeket és a tagállamok nagykövetségeit, hogy teljes körűen hajtsák végre az LMBTI-személyekre vonatkozó uniós iránymutatásokat, felhívja a Bizottságot, hogy e célból készítsen éves jelentést a Tanács következtetéseinek végrehajtásáról; megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2016–2020 közötti cselekvési terv végrehajtása első évének értékelése szerint a küldöttségek csupán egyharmada mozdította elő az LMBTI-személyek emberi jogait;
58. elítéli a kaszthierarchiák és a kasztok szerinti megkülönböztetés, a szegregáció és a kasztok okozta hátrányok elszenvedőivel szemben elkövetett, makacsul folytatódó emberi jogi jogsértéseket, köztük a munkába állás, a jogrendhez való hozzáférés és más alapvető emberi jogok gyakorlásának megtagadását is; mélyen aggasztja az ebből eredő intézményesített megkülönböztetés és a kaszton alapuló erőszakos támadások riasztó gyakorisága; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák a kasztokon alapuló megkülönböztetés felszámolására irányuló erőfeszítéseiket, és hogy támogassák

az ENSZ és a küldöttségek szintjén e célból tett kezdeményezéseket;

59. hangsúlyozza az egyenlőséggel kapcsolatos politikák fontosságát, amelyek lehetővé teszik valamennyi nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbség, valamint az őslakos népek számára alapvető jogaik gyakorlását; üdvözli az ENSZ Közgyűlésének az őslakos népek jogairól szóló 71/178. számú határozatát, amely 2019-et az őshonos nyelvek nemzetközi évének nyilvánította; emlékeztet arra, hogy az őslakos népek jogaival foglalkozó különleges előadó szerint az elmúlt években nyugtalanító mértékben megszorodtak a az őslakos népekkel szembeni megkülönböztetések, támadások és fenyegetések, valamint a földterületeiket, vidékeiket és erőforrásaikat védelmező őslakosok – különösen nők – bűnözőnek nyilvánítása és legyilkolása; hangsúlyozza, hogy az EU-nak biztosítania kell a jogaikért kiálló ilyen személyek védelmét, és hogy a bűncselekményeket ki kell vizsgálni, az elkövetőket pedig felelősségre kell vonni; nyomatékosan kéri az Uniót és tagállamait, hogy tevékenyen lépjenek fel az őslakos népek jogainak teljes körű elismerése, védelme és előmozdítása érdekében; felszólítja az országokat, hogy ratifikálják az ILO bennszülött és törzsi népekről szóló 169. egyezményének rendelkezéseit;
60. tudomásul veszi, hogy az internet sokféle előnyököt kínál; aggodalommal tölti el azonban az, hogy a nagy kereskedelmi szereplők marketing célokból a felhasználók tudomása és/vagy beleegyezése nélkül személyes adataik tömeges gyűjtését végzik, amelyeket aztán adott esetben káros módon is felhasználhatnak, például emberi jogi jogvédők tevékenységeinek elnyomására, a véleménynyilvánítás szabadságának aláásására, valamint választási eredmények és politikai döntéshozatal befolyásolására; felhívja az adatkezelő vállalkozásokat, hogy végezzenek emberi jogi értékeléseket; helyteleníti azon üzleti modelleket, amelyek az emberi jogok megsértésén alapulnak, és felhív arra, hogy a személyes adatokat az adatvédelmi szabályoknak és emberi jogoknak megfelelően gyűjtsék; felhívja a nemzetközi közösséget, ideértve az EU-t és tagállamait is, hogy sürgősen erősítsék meg és hajtsák végre az a téren hatályos jogszabályokat;
61. elismeri, hogy a terrorizmus és a radikalizálódás súlyos fenyegetést jelent a demokráciára és az emberi jogokra nézve, ezért kárt okoz a társadalomnak, és sajnálatosnak tartja, hogy a 2017-ben elkövetett támadások célpontjai gyakran az alapvető értékeket védelmező személyek vagy csoportok voltak; határozottan elítéli, hogy 2017-ben világszerte több mint 1 000 terrortámadást hajtottak végre, amelyek során körülbelül 6 123 ember vesztette életét; támogatja az EU által a terrorizmus és a radikalizálódás megelőzése és leküzdése érdekében tett erőfeszítéseket, amelyek között uniós szintű kezdeményezések és hálózatok (például a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózat) is szerepelnek, de ismételten kifejezésre juttatja, hogy minden erőfeszítésnek összhangban kell állnia a nemzetközi emberi jogi előírásokkal; emlékeztet arra, hogy az oktatás a radikalizálódás leküzdésének elsődleges eszköze; hangsúlyozza, hogy a terrorizmus áldozatainak különleges figyelmet és támogatást, többek között pszichológiai segítséget kell kapniuk, és hogy minden áldozat esetében személyes értékelést kell végezni és biztosítani kell a jogi segítségnyújtást, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, a fordítási és tolmácsolási szolgáltatásokat, és általában véve a hatékony áldozatsegítő szolgáltatásokat; hangsúlyozza, hogy a jogállamiság az emberi jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében terrorizmussal szembeni stratégiákra van szükség; ajánlja, hogy a terrorizmus elleni küzdelem terén harmadik országokkal folytatott együttműködés terjedjen ki az alapvető

szabadságokat és az emberi jogokat fenyegető kockázatok alapos elemzésére, és foglaljon magában biztosítékokat e szabadságok és jogok megsértésének esetére; felhívja a Bizottságot, hogy a terrorista fenyegetések gyors megakadályozása és azonosítása, valamint felelőseinek bíróság elé állítása érdekében, és hogy csatornáinak és ügynökségeinek közreműködésével javítsa az információk cseréjét és koordinációját;

62. emlékeztet rá, hogy a szankciók a közös kül- és biztonságpolitika alapvető eszközét jelentik; biztatja a Tanácsot, hogy a közös kül- és biztonságpolitika céljainak elérése érdekében ne habozzon bevezetni az uniós jogszabályok által engedélyezett szankciókat, különösen, ha az emberi jogok védelméről, valamint a demokrácia megerősítéséről és támogatásáról van szó, biztosítva ugyanakkor, hogy e szankciók ne legyenek hatással a civil lakosságra; rámutat annak fontosságára, hogy ezek a szankciók mindenekelőtt az emberi jogi jogsértéseket elkövető hivatalos személyeket sújtsák annak érdekében, hogy elnyerjék méltó büntetésüket az általuk elkövetett bűncselekményekért és visszaélésekért;
63. véleménye szerint a sport pozitív szerepet játszhat az emberi jogok előmozdításában; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy egyes emberi jogi visszaélések és nagyszabású sportesemények között sajátos összefüggés fedezhető fel az az ilyen eseményeket megrendező vagy azok megrendezésére pályázó országokban; emlékeztet arra, hogy e visszaélések közé tartoznak a kilakoltatások, a civil társadalom és az emberijog-védők elhallgattatása, valamint munkavállalók nagy sportlétesítmények építése során történő kizsákmányolása; felhívja az EU-t, hogy alakítson ki uniós szintű szakpolitikai keretet a sport és az emberi jogok közötti kapcsolat terén, és folytasson párbeszédet nemzeti sportszövetségekkel, vállalati szereplőkkel és civil társadalmi szervezetekkel az ilyen eseményeken való közreműködésük módozatairól; felhívja a nemzetközi és nemzeti sportegyesületeket és -szervezeteket, valamint a nagyszabású sporteseményeket rendező országokat, hogy kötelezzék el magukat a jó kormányzás és az emberi jogok védelme mellett – többek között a munkavállalói jogok, a médiaszabadság és a környezetvédelem terén –, vezessenek be korrupcióellenes intézkedéseket a jelentős sportesemények előkészítő szakaszára és lebonyolításuk idejére, és biztosítsanak jogorvoslatot minden emberi jogi visszaélésre; üdvözlöi, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 2017 novemberében határozattal lezárta azt az ügyet, amelynek tárgyát a 2022-es labdarúgó világbajnokság előkészítése során migráns munkavállalókkal szemben alkalmazott bánásmód képezte; tudomásul veszi a reformmegállapodást, amely tényleges végrehajtása esetén jobb védelmet biztosít majd a munkavállalók számára;
64. felszólítja az EU-t, hogy vezessen be hatékony és fenntartható politikákat a globális éghajlatváltozással szemben; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás az egyre terjedő belső menekülés és kényszerű migráció egyik legfőbb oka; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy dolgozzon ki intézkedéseket e tendencia megfékezésére, és védje meg az érintett személyeket; megjegyzi, hogy az uniós külpolitikának ki kell alakítania az éghajlatváltozással összefüggő kockázatok nyomon követésével, többek között a válságmegelőzéssel és a konfliktusok iránti érzékenységgel kapcsolatos kapacitásokat; úgy véli, hogy a következetes és gyors éghajlatvédelmi fellépés alapvetően hozzájárul nemcsak a társadalmi és gazdasági, hanem a biztonsági kockázatok, valamint a konfliktusok és az instabilitás megelőzéséhez, és végső soron jelentős politikai, szociális és gazdasági költségek elkerüléséhez; hangsúlyozza ezért annak fontosságát, hogy az éghajlatdiplomácia érvényesüljön az uniós konfliktusmegelőzési szakpolitikákban is, és

hogy a harmadik országokban és konfliktus sújtotta területeken működő uniós missziók és programok hatóköre bővítésre és kiigazításra kerüljön; hangsúlyozza ezért, hogy gyorsan végre kell hajtani azokat a politikákat, amelyek a Párizsi Megállapodással összhangban csökkentik az éghajlatváltozás hatásait;

o

o o

65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, a 70. ENSZ-közgyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az EU küldöttségvezetőinek.

INDOKOLÁS

Az előadó a Parlamentnek a végrehajtás ellenőrzésére irányuló szerepét helyezi a jelentés középpontjába. A parlamenti ellenőrzést komolyan kell venni, és a bizottságok egyre inkább fejlesztik és erősítik tevékenységeiket annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Parlament felügyeletet gyakorolhasson az intézmények felett, ellenőrizhesse az uniós költségvetés megfelelő felhasználását és biztosíthassa az uniós jog pontos végrehajtását. Ez a jelentés az emberi jogoknak az Unió külpolitikájában történő érvényesítésére, valamint arra helyezi a hangsúlyt, hogy 2017-ben mennyire sikerült elérni ezt a közös kül- és biztonságpolitika parlamenti ellenőrzése részeként.

A jelentés a következőkre törekszik:

- az Európai Unió 2017-es emberi jogi politikájának és fellépéseinek ellenőrzése és észrevételezése a Tanács által 2018. május 28-án elfogadott éves jelentés és az azt alátámasztó dokumentumok, azaz az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret (2012–2022) és a jelenlegi cselekvési terv (2015–2019) alapján,
- az Európai Parlament által az emberi jogok terén tett intézkedések áttekintése, beleértve a Szaharov-díj odaítélését 2017-ben és a sürgősségi állásfoglalásokat.

Az Európai Unió külső tevékenysége és az emberi jogok

Az Európai Unió határozottan elkötelezte magát amellett, hogy világszerte előmozdítja és védelmezi az emberi jogokat, a demokráciát és a jogállamiságot. A tartós béke, fejlődés és jólét nem képzelhető el az emberi jogok tiszteletben tartása nélkül. Ez az elkötelezettség áthatja az Európai Unió valamennyi külső és belső politikáját. Az Európai Unió tevőlegesen támogatja és védelmezi az egyetemes emberi jogokat a határain belül és a harmadik országokkal való kapcsolataiban. Az évek során az EU fontos referenciadokumentumokat fogadott el az emberi jogok előmozdítása és védelme terén, továbbá egy sor diplomáciai és együttműködési eszközt dolgozott ki, hogy támogassa az emberi jogok fejlődését az egész világon.

A Lisszaboni Szerződés az Európai Unió külkapcsolatainak középpontjába helyezi az emberi jogokat és a demokráciát azáltal, hogy kimondja a következőket:

„Az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye; ezek az alapelvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása. Az Unió arra törekszik, hogy kapcsolatokat alakítson ki és partnerségre lépjen azokkal a harmadik országokkal, valamint nemzetközi, regionális vagy univerzális szervezetekkel, amelyek osztoznak vele az első albekezdésben említett elvekben. Az Unió, különösen az Egyesült Nemzetek keretében, elősegíti a közös problémák többoldalú megoldását”. (az EUSZ 21. cikkének (1) bekezdése)

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta az Európai Unió külkapcsolatait elsősorban az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje alakítja ki és hajtja végre, aki egyben a Bizottság alelnöke. Munkáját az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) segíti.

A Tanács 2012. júniusban elfogadta az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó stratégiai keretet. A keret megállapítja az EU emberi jogokkal kapcsolatos általános célkitűzéseit. A stratégiai keret meghatározza az elveket, célkitűzéseket és prioritásokat az uniós politika hatékonyságának és következetességének a 2012 és 2021 közötti tízéves időszak során való javítása érdekében. Az elvek közé tartozik, hogy az emberi jogokat minden uniós szakpolitikában érvényesíteni kell.

A stratégiai keret gyakorlati megvalósítását a kapcsolódó időszaki cselekvési terv biztosítja. Ez a cselekvési terv konkrét célokat és határidőket határoz meg és megjelöli az érintett érdekelt

feleket. Az első, a 2012–2014-es időszakra elfogadott cselekvési tervet a 2015 és 2019 közötti időszakra vonatkozó második cselekvési terv követte. A külső fellépések terén létező, uniós emberi jogi és a demokráciát támogató politikákra épít: ide tartoznak az uniós iránymutatások, eszköztárak és egyéb elfogadott álláspontok, valamint a különféle külső finanszírozási eszközök. A jelenlegi cselekvési terv 34 féle fellépést tartalmaz, amelyek a következő átfogóbb célkitűzésekhez kapcsolódnak: a helyi szereplők felelősségvállalásának ösztönzése, az emberi jogi kihívások kezelése, a konfliktusok és válságok átfogó emberi jogi megközelítésének biztosítása, nagyobb koherencia és konzisztencia támogatása, valamint hatékonyabb uniós emberi jogi és a demokráciát támogató politika. A cselekvési terv félidei felülvizsgálatát 2017-ben fogadták el.

ANNEX I: INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT

(JANUARY - DECEMBER 2017)

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY THE PARLIAMENT
<p>AZERBAIJAN</p> <p>Afgan Mukhtarli</p>	<p>On May 29, 2017, Afgan Mukhtarli, an Azerbaijani exiled journalist, was abducted in Tbilisi.</p> <p>He fled to Georgia from Azerbaijan in 2014. Prior to his departure, Mukhtarli had received threats in relation to his investigative reporting on alleged corruption in the Azerbaijani Defense Ministry and was investigating the assets of the first family of Azerbaijan in Georgia.</p> <p>On 12 January 2017 he was sentenced to 6 year imprisonment for illegally crossing the border with 10,000 of undeclared euros and assaulting a border guard. He denies all the charges.</p>	<p>In its resolution of 15 June 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the abduction of Afgan Mukhtarli in Tbilisi and his subsequent arbitrary detention in Baku; - Calls on the Azerbaijani authorities to immediately and unconditionally drop all charges against and release Afgan Mukhtarli, as well as all those incarcerated as a result of the exercise of their fundamental rights, including freedom of expression; - Reiterates its urgent call on the Azerbaijani authorities to end the practices of selective criminal prosecution and imprisonment of journalists, human rights defenders and others who criticise the government, and to ensure that all persons detained, including journalists and political and civil society activists, enjoy full due process rights and are covered by fair trial norms;
<p>BAHRAIN</p> <p>Mohamed Ramadan</p> <p>Ali Moosa</p>	<p>Mohammed Ramadan, a 32-year-old airport security guard, was arrested by the Bahraini authorities for allegedly taking part in a bombing in Al Dair on 14 February 2014, together with Ali Moosa, that killed a security officer and wounded several others.</p> <p>A Bahraini court sentenced Ramadan and Moosa to death. However, both retracted their confession, claiming that they confessed after being tortured in</p>	<p>In its resolution of 16 February 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deeply deplores the decision of Kuwait and Bahrain to return to the practice of capital punishment; reiterates its condemnation of the use of the death penalty, and strongly supports the introduction of a moratorium on the death penalty as a step towards its abolition; - Calls on His Majesty Sheikh Hamad bin Isa Al Khalifa of Bahrain

	<p>the custody of the Criminal Investigations Directorate (CID). This sentence was upheld by the Court of Cassation, Bahrain's highest court of appeal, in late 2015. A final date for the execution is still to be cleared.</p>	<p>to halt the executions of Mohamed Ramadan and Hussein Moosa, and on the Bahraini authorities to ensure a re-trial in compliance with international standards; recalls that all allegations of human rights violations committed during the proceedings must be duly investigated;</p> <p>- Recalls that the EU opposes capital punishment and considers it to be a cruel and inhuman punishment which fails to act as a deterrent to criminal behaviour and is irreversible in the event of error;</p>
<p>Nabeel Rajab</p>	<p>Nabeel Rajab is a prominent Bahraini human rights defender who was sentenced to two years in prison for discussing Bahrain's restrictions on freedom of expression and for addressing Bahrain's poor human rights record in TV interviews. On 21st February 2018 he has been sentenced to additional 5 years in prison on charges of "<i>spreading false rumors in time of war</i>" "<i>insulting public authorities</i>", and "<i>insulting a foreign country</i>". Poor prison conditions have brought him to hospital in numerous occasions.</p>	<p>- Urges the EEAS and the Member States to intervene with the Bahraini Government in order to appeal for the release of Nabeel Rajab and of all those held solely on the basis of their peaceful exercise of freedom of expression and assembly, and to urge the Bahraini Government to stop the excessive use of force against demonstrators or the practice of arbitrary revocation of citizenship;</p>
<p>Abdulhadi al-Khawaja</p>	<p>Abdulhadi Al-Khawaja is a Bahraini/Danish human rights activist who was heavily involved in the 2011 pro-democratic uprisings. He was arrested by the authorities along with other 13 activists (known as the Bahrain 13). In June 2011 he was sentenced to life in prison for politically motivated charges, notably his peaceful role in the protests.</p>	<p>- Calls for the release of Abdulhadi al-Khawaja and Khalil Al Halwachi;</p>

<p>Yuri Hubarevich March Ales Lahvinets</p> <p>Oleg Volchek Anatoli Poplavni Leonid Sudalenka</p>	<p>by police who began arresting them, along with journalists covering the protest. The authorities had already jailed more than 100 opposition supporters for terms of between three and 15 days in the lead-up to the demonstration, reports said.</p> <p>On the same day, police raided the offices of human rights group Vesna preventatively arresting at least 57 persons involved in the monitoring of ongoing peaceful protests. Prior to this, other human rights defenders, such as Oleg Volchek, Anatoli Poplavni and Leonid Sudalenka were detained and sentenced to short terms of imprisonment.</p>	<p>indiscriminate and inappropriate; expresses its concern over the latest developments in Belarus and highlights a clear need for a broader democratisation process in the country;</p> <p>- Calls on the Belarusian authorities to immediately and unconditionally release and drop all judicial charges against all peaceful protesters, journalists, human rights defenders, civil society activists and opposition members who have been detained in connection with the current wave of demonstrations; considers the practice of preventive arrests totally unacceptable; urges the authorities to immediately disclose information about all those arrested to their families and the wider public;</p>
<p>CAMBODIA Khem Sokha</p>	<p>Khem Sokha is a Cambodian former politician and activist who most recently served as the President of the Cambodia National Rescue Party (CNRP). In September 2017, the Phnom Penh Municipal Court charged Sokha with “treason and espionage”, and for allegedly orchestrating the 2014 Veng Sreng street protests. He was arrested at his home on September 3, 2017. Hun Sen and other Cambodian government officials alleged that Sokha was conspiring with unnamed foreigners.</p>	<p>In its resolution of 14 September 2017, the European Parliament:</p> <p>- Strongly condemns the arrest of CNRP President Kem Sokha on a number of charges that appear to be politically motivated; calls for the immediate and unconditional release of Kem Sokha, for all charges against him to be dropped, and for an end to threats of arrest against other opposition lawmakers;</p> <p>- Expresses its deep concerns about the worsening climate for opposition politicians and human rights activists in Cambodia, and condemns all acts of violence, politically motivated charges, arbitrary detention, questioning, sentences and convictions in respect of these individuals;</p>

<p>Sam Rainsy Um Sam An Hong Sok Hour Tep Vanny</p>	<p>Opposition leader Sam Rainsy remains in self-imposed exile and faces trial in absentia after 2 arrest warrant were issued against him. Other activist and opposition leaders, including Um Sam An, Hong Sok Hour and Tep Vanny were convicted and imprisoned.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Urges the Cambodian authorities to revoke the arrest warrant for, and drop all charges against, opposition leader and lawmaker Sam Rainsy, and to release and drop charges against other opposition officials and human rights defenders who have been convicted, charged, and imprisoned, notably National Assembly Member Um Sam An, Senator Hong Sok Hour and land rights activist Tep Vanny; - Urges the Cambodian Government to ensure due process in all measures taken, including the right to appeal, and to respect the rights to freedom of association and expression;
<p>CNRP</p>	<p>On 17 November 2017, the Supreme Court ruled to dissolve the Cambodia National Rescue Party, removing the only existing electoral threat to Prime Minister Hun Sen. The case relied on the narrative that the CNRP was attempting to overthrow the government through a so-called “colour revolution” aided by the United States.</p>	<p>In its resolution of 14 December 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expresses its serious concerns at the dissolution of the CNRP; deeply regrets the prohibition of the party, which is evidence of further autocratic action by Prime Minister Hun Sen; urges the government to reverse the decision to dissolve the CNRP, to restore the elected members of the national parliament and commune council to their positions, to allow the full participation of opposition parties in public life and to ensure free space for action for media and civil society organisations and to put an end to the climate of fear and intimidation, as these are all preconditions for free, inclusive and transparent elections; - Expresses grave concerns about the conduct of credible and transparent elections in Cambodia in 2018 following the decision by the Supreme Court to dissolve the CNRP; stresses that an electoral

		process from which the main opposition party has been arbitrarily excluded is not legitimate, and that a transparent and competitive election is a key instrument in guaranteeing peace and stability in the country and the entire region;
CHINA Liu Xiaobo Lee Ming-che	<p>Liu Xiaobo, the prominent Chinese writer and human rights activist has been formally detained in prison four times over the course of the last 30 years; whereas Liu Xiaobo was jailed for 11 years in 2009 for ‘inciting subversion of state power’ after he helped to write a manifesto known as ‘Charter 08’; whereas the formal procedures followed in Liu Xiaobo’s prosecution have not allowed for him to be represented or be present himself at formal proceedings, and diplomats from over a dozen states, including several Member States, were denied access to the court for the duration of the trial;</p> <p>Liu Xiaobo’s wife, Liu Xia, although never charged with any offence, has been under house arrest since he was awarded the Peace Prize in 2010, and has, since then, been denied almost all human contact, except with close family and a few friends;</p>	<p>In its resolution of 6 July 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Chinese Government to release, immediately and unconditionally, the 2010 Nobel Peace Prize winner Liu Xiaobo and his wife Liu Xia from house arrest and allow him to obtain medical treatment wherever they wish; - Urges the Chinese authorities to allow Lui Xiaobo unrestricted access to family, friends, and legal counsel; - Calls on the Chinese authorities to release Lee Ming-che immediately, as no credible evidence related to his case has been provided, to disclose information about his exact whereabouts, and to ensure, in the meantime, that Lee Ming-che is protected from torture and other ill-treatment, and that he is allowed access to his family, a lawyer of his choice and adequate medical care;
ERITREA Abune Antonios Dawit Isaak	<p>Abune Antonios, the Patriarch of the Eritrean Orthodox Church, the nation’s largest religious community, has been in detention since 2007, having refused to excommunicate 3 000 parishioners who opposed the government; whereas since then, he has been held in an unknown location where he has been denied medical care;</p> <p>Dawit Isaak, a dual citizen of Eritrea and Sweden, was arrested on 23 September 2001, after the Eritrean Government outlawed</p>	<p>In its resolution of 9 July 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns in the strongest terms Eritrea’s systematic, widespread and gross human rights violations; calls on the Eritrean Government to put an end to detention of the opposition, journalists, religious leaders and innocent civilians; demands that all prisoners of conscience in Eritrea be immediately and unconditionally released, notably Dawit Isaak and the other journalists detained since September 2001, and Abune

	<p>privately owned media; whereas he was last heard from in 2005; whereas Dawit Isaak's incarceration has become an international symbol for the struggle for freedom of the press in Eritrea, most recently acknowledged by an independent international jury of media professionals awarding him the UNESCO/Guillermo Cano World Press Freedom Prize 2017 in recognition of his courage, resistance and commitment to freedom of expression;</p> <p>In the September 2001 crackdown, 11 politicians – all former members of the Central Council of the ruling People's Front for Democracy and Justice (PFDJ), including former Foreign Minister Petros Solomon – were arrested after they published an open letter to the government and President Isaias Afwerki calling for reform and 'democratic dialogue'; whereas 10 journalists, including Isaak, were arrested over the following week;</p>	<p>Antonios; demands that the Eritrean Government provide detailed information on the fate and whereabouts of all those deprived of physical liberty;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Recalls the decision of the African Commission on Human and Peoples' Rights of May 2017, and demands that Eritrea immediately confirm the well-being of Dawit Isaak, release him, let him meet family and legal representatives and award him the necessary compensation for his years of imprisonment; further calls on Eritrea to lift the ban on independent media, as also ruled by the African Commission; - Calls on the Eritrean Government to release Abune Antonios, allow him to return to his position as Patriarch, and cease its interference in peaceful religious practices in the country; recalls that freedom of religion is a fundamental right, and strongly condemns any violence or discrimination on grounds of religion;
<p>ETHIOPIA</p> <p>Dr Merera Gudina</p> <p>Dr Fikru Maru</p> <p>Berhanu Nega</p> <p>Jawar Mohammed</p>	<p>On 30 November 2016, Ethiopian security forces arrested Dr Merera Gudina, the Chairman of the Ethiopian Oromo Federalist Congress opposition party in Addis Ababa, following his visit to the European Parliament on 9 November 2016, where he shared a panel with other opposition leaders and allegedly violated the law implementing the state of emergency by 'creating pressure against the government', 'threatening society through the means of violence' and attempting to 'disrupt constitutional order'; whereas his bail request has been denied and he is still being held in custody awaiting the verdict; whereas on 24 February 2017, Dr Gudina and two co-defendants, Berhanu Nega and Jawar Mohammed were charged with</p>	<p>In its resolution of 18 May 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Ethiopian Government to immediately release on bail and drop all charges against Dr Merera Gudina, Dr Fikru Maru and all other political prisoners, and drop the cases against Berhanu Nega and Jawar Mohammed, who were charged in absentia and are currently in exile; stresses that for any dialogue with the opposition to be seen as credible, leading opposition politicians, such as Dr Merera Gudina, have to be released; calls on the EU High Representative to mobilise EU Member States to urgently pursue the establishment of a UN-led international inquiry for a credible, transparent and independent investigation into the

	four separate counts of non-compliance with the Ethiopian criminal code;	killings of protesters and to put pressure on the Ethiopian government to grant its consent;
GUATEMALA Laura Leonor Vásquez Pineda Sebastián Alonzo Juan Victor Valdés Cardona Diego Esteban Gaspar Roberto Salazar Barahona Winston Leonardo Túnchez Cano	<p>Fourteen murders and seven attempted murders of human rights defenders in Guatemala were registered between January and November 2016 by the Unit for the Protection of Human Rights Defenders of Guatemala (UDEFEQUA); whereas, according to the same sources, in 2016 there were 223 aggressions overall against human rights defenders, including 68 new legal cases launched against human rights defenders; whereas environmental and land rights defenders and those working on justice and impunity were the most frequently targeted categories of human rights defenders;</p> <p>2017 has already seen the killing of human rights defenders Laura Leonor Vásquez Pineda and Sebastián Alonzo Juan, in addition to the journalists reported to have been killed in 2016 – Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona and Winston Leonardo Túnchez Cano;</p>	<p>In its resolution of 16 February 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns in the strongest terms the recent murders of Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan and the journalists Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona and Winston Leonardo Túnchez Cano, as well as each of the 14 assassinations of other human rights defenders in Guatemala carried out in 2016; extends its sincere condolences to the families and friends of all of those human rights defenders; - Calls for the urgent and mandatory implementation of the precautionary measures recommended by the IACHR and calls on the authorities to reverse the decision that unilaterally removes national precautionary measures benefitting human rights defenders;
INDONESIA Hosea Yeimo Ismael Alua	<p>On 19 December 2016 Hosea Yeimo and Ismael Alua, two Papuan political activists, were detained and charged with 'rebellion' under the Indonesian Criminal Code, following peaceful political activities; whereas Hosea Yeimo and Ismael Alua were released on bail on 11 January 2017; whereas legal proceedings of the case continue; whereas, if convicted, they can face up to life imprisonment;</p>	<p>In its resolution of 19 January 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Welcomes the release on bail of Hosea Yeimo and Ismael Alua on 11 January 2017; notes that the legal proceedings of the case will continue; calls on the Delegation of the EU to Indonesia to follow these legal proceedings; - Asks the Indonesian authorities to consider dropping the charges against Hosea Yeimo, Ismael Alua and other prisoners of conscience against whom charges have been brought for peacefully exercising

		their right of freedom of expression;
<p>LAOS</p> <p>Somphone Phimmasone</p> <p>Soukane Chaithad</p> <p>Lod Thammavong,</p>	<p>March 2017 three Lao workers, Mr Somphone Phimmasone, Mr Soukane Chaithad and Ms Lod Thammavong, were sentenced to prison terms of between 12 and 20 years and the equivalent of tens of thousands of euros in fines for criticising the government on social media in relation to alleged corruption, deforestation, and human rights violations, while working in Thailand; whereas the three also stood accused of participating in an anti-government demonstration outside the Lao Embassy in Thailand in December 2015;</p>	<p>In its resolution of 14 September 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the prison sentences against Somphone Phimmasone, Soukane Chaithad and Lod Thammavong, and calls for their immediate release; - Calls on the Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy to urgently raise the case of Somphone Phimmasone, Lod Thammavong and Soukane Chaithad with the Government of Laos; calls on the EU Delegation to Laos to closely monitor the human rights situation in the country and, specifically, to be present at any proceedings held against Phimmasone, Thammavong and Chaithad, and to continue to raise the cases of jailed and missing individuals with the Lao authorities;
<p>NICARAGUA</p> <p>Francisca Ramirez</p>	<p>Francisca Ramirez, Coordinator of the National Council for the Defence of Land, Lake and Sovereignty, presented a formal complaint in December 2016 regarding acts of repression and aggressions experienced in Nueva Guinea; whereas Francisca Ramirez has been intimidated and arbitrarily detained and her family members have been violently attacked in retaliation to her activism;</p> <p>Journalists in Nicaragua face harassment, intimidation and detention, and have received death threats;</p>	<p>In its resolution of 16 February 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urges the government to refrain from harassing and using acts of reprisal against Francisca Ramirez and other human rights defenders for carrying out their legitimate work; calls on the Nicaraguan authorities to end the impunity of perpetrators of crimes against human rights defenders; supports the right of environmental and human rights defenders to express their protest without retaliation; calls on Nicaragua to effectively launch an independent environmental impact assessment before engaging in further steps and to make the whole process public;

<p>PAKISTAN</p> <p>Asia Bibi</p> <p>Shahbaz Bhatti</p> <p>Salmaan Taseer</p> <p>Taimoor Raza</p>	<p>The case of Aasiya Noreen, better known as Asia Bibi, continues to be a matter of grave importance for human rights concerns in Pakistan; whereas Asia Bibi, a Pakistani Christian woman, was convicted of blasphemy by a Pakistani court and sentenced to death by hanging in 2010; whereas should the sentence be carried out Asia Bibi would be the first woman to be lawfully executed in Pakistan for blasphemy; whereas various international petitions have called for her release on the grounds that she was being persecuted for her religion;</p> <p>Christian minority minister Shahbaz Bhatti and Muslim politician Salmaan Taseer were murdered by vigilantes for advocating on her behalf and speaking out against the ‘blasphemy laws’; whereas, despite the temporary suspension of Asia Bibi’s death sentence, she remains incarcerated to the present day and her family remains in hiding;</p> <p>On 10 June 2017 a Pakistani counter-terrorism court sentenced Taimoor Raza to death for allegedly committing ‘blasphemy’ on Facebook; whereas the activist Baba Jan and 12 other demonstrators have been sentenced to life imprisonment, the most severe sentence ever to have been handed down for demonstrating;</p>	<p>In its resolution of 15 June 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Pakistani Government to take urgent action to protect the lives and rights of journalists and bloggers; expresses its concern at the request made by the Pakistani authorities to Twitter and Facebook to disclose information about their users in order to identify individuals suspected of ‘blasphemy’; calls on the Government and Parliament of Pakistan to amend the Prevention of Electronic Crimes Act 2016 and to remove the overly wide-ranging provisions for monitoring and retaining data and shutting down websites on the basis of vague criteria; calls also for all death sentences handed down on charges of ‘blasphemy’ or political dissent to be commuted, including the sentence against Taimoor Raza; calls in this context on the President of Pakistan to make use of his power of clemency; - Urges the Government of Pakistan to resolve, in as positive and swift a manner as possible, the ongoing case of Asia Bibi; recommends that steps be taken to ensure the safety of Ms Bibi and her family in the light of the historic treatment of victims of blasphemy allegations by vigilantes and non-judicial actors;
<p>PHILIPPINES</p> <p>Leila M. De Lima</p>	<p>Senator De Lima is a human rights advocate and the highest profile critic of Philippine President Rodrigo Duterte’s anti-drug campaign;</p> <p>On 23 February 2017, an arrest warrant was issued against Senator Leila M. De Lima of the Philippines from the opposition Liberal Party on charges of alleged drug-related offences; she was</p>	<p>In its resolution of 15 March 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the immediate release of Senator Leila M. De Lima and for her to be provided with adequate security whilst in detention; calls on the authorities of the Philippines to ensure a fair trial, recalling the right to the presumption of innocence, to drop all politically motivated

	<p>arrested and detained; if convicted, she could face a sentence from 12 years up to life in prison and be expelled from the Senate; there are numerous claims of torture in places of detention that are not giving rise to inquiries;</p> <p>Senator De Lima led the investigation into the alleged extrajudicial killings of an estimated 1 000 or more drug suspects in Davao, while President Duterte was mayor of the city; whereas following the hearings, Senator De Lima was exposed to a torrent of harassment and intimidation from the authorities, and these attacks have intensified over the last eight months;</p> <p>Human rights defenders face regular threats, harassment, intimidation and cyber bullying; whereas those violating the rights of these groups are not being held to account owing to the fact that proper investigations are not being conducted;</p>	<p>charges against her and to end any further acts of harassment against her;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the high number of extrajudicial killings by the armed forces and vigilante groups related to the anti-drug campaign; expresses its condolences to the families of the victims; expresses grave concern over credible reports to the effect that the Philippine police force is falsifying evidence to justify extrajudicial killings, and that overwhelmingly the urban poor are those being targeted; calls on the authorities of the Philippines to immediately carry out impartial and meaningful investigations into these extrajudicial killings and to prosecute and bring all perpetrators to justice; calls on the EU to support such investigations; calls on the authorities of the Philippines to adopt all necessary measures to prevent further killings; - Calls for the EU to closely monitor the case against Senator De Lima;
<p>RUSSIA</p> <p>Alexei Navalny and other protestors</p>	<p>Following the protests across Russia 26 March 2017, opposition politician Alexei Navalny was detained and fined USD 350 for organising banned protests and sentenced to 15 days in jail;</p> <p>The verdict of the Leninsky Court in Kirov (8 February 2017) against Russian opposition politician Alexei Navalny on charges of embezzlement attempts served to silence yet another independent political voice in the Russian Federation; whereas the European Court of Human Rights has ruled that Navalny was denied the right to a fair trial in his prosecution in 2013 on the same charges;</p> <p>whereas the Russian Government has opened a criminal investigation against unidentified people who called on internet for a demonstration in Moscow on 2</p>	<p>In its resolution of 6 April 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns the police operations in the Russian Federation attempting to prevent and disperse peaceful anti-corruption demonstrations, and detaining hundreds of citizens, including Alexei Navalny, whose organisation initiated the demonstrations; - Expresses strong concern that the detaining of Alexei Navalny demonstrates a case of the Russian authorities using the law on public assemblies to fast-track peaceful protesters to prison and commit subsequent systemic abuse; - Condemns the constant efforts to silence Alexey Navalny, and expresses support for his

	<p>April 2017 demanding the resignation of Prime Minister Dmitry Medvedev, an end to Russian military operations in Ukraine and Syria, the release of Navalny and payment of compensation to activists detained during a Moscow protest on 26 March; whereas on 2 April at least 31 people were arrested during opposition protests in Moscow and thereafter detained for 'breaches of public order';</p>	<p>organisation's efforts to raise awareness of, and combat, corruption in public institutions and among political representatives and public office holders; regards with deep concern the Court decision of February 2017, which effectively excludes Alexey Navalny from the political arena, further constrains political pluralism in Russia and raises serious questions as to the fairness of democratic processes in Russia;</p>
<p>UKRAINE The cases of Crimean Tatars</p>	<p>Ilmi Umerov, Crimean Tatar Leader and Deputy Chair of the Mejlis, was sentenced to a period of two years in prison for voicing dissent against the illegal annexation of the Crimean peninsula under Article 280.1 of the Russian criminal code on 'public calls to action aimed at violating Russia's territorial integrity';</p> <p>Akhtem Chiygoz, Deputy Chair of the Mejlis, was sentenced to eight years of imprisonment for 'organising mass disturbances' on 26 February 2014;</p> <p>Journalist Mykola Semena received a suspended prison sentence for a period of two-and-a-half years and a three-year ban on conducting journalistic work on the basis of Article 280.1 of the Russian criminal code on 'public calls to action aimed at violating Russia's territorial integrity';</p>	<p>In its resolution of 5 October 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns the sentencing of Ilmi Umerov, Crimean Tatar Leader and Deputy Chair of the Mejlis, Akhtem Chiygoz, Deputy Chair of the Mejlis, and journalist Mykola Semena; demands that these convictions be reversed and that Mr Umerov and Mr Chiygoz are immediately and unconditionally released and all charges against Mr Semena are immediately and unconditionally dropped; - Condemns the discriminatory policies imposed by the so-called authorities against, in particular, the indigenous Crimean Tatar community, the infringement of their property rights, the increasing intimidation in political, social and economic life of this community and of all those who oppose the Russian annexation;
<p>SUDAN Mohamed Zine al-Abidine</p>	<p>The Sudanese National Intelligence and Security Service (NISS) filed charges against Mohamed Zine al-Abidine and his editor-in-chief, Osman Mirgani;</p> <p>23 October 2017 a Sudanese court sentenced Mohamed Zine al-Abidine to a suspended jail term with a five-year probation period</p>	<p>In its resolution of 16 November 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expresses its deep concern at the sentencing of Mohamed Zine al-Abidine by the Press Court in Khartoum on 23 October 2017 to a suspended jail term with a five-year probation period, and calls on the Sudanese authorities to

	<p>on charges of having violated the journalism code of ethics;</p> <p>The editor-in-chief of Al-Tayar, Osman Mirgani, was sentenced to pay a fine of 10 000 Sudanese pounds or serve a six-month prison sentence on the same charges, and was released after the fine was paid by the Sudanese Journalists Union;</p> <p>The lawyer representing both Mohamed Zine al-Abidine and Osman Mirgani has stated his intention to appeal the verdict against them;</p> <p>It has been reported that the NISS questions and detains journalists and has filed multiple lawsuits against Sudanese journalists and arbitrarily confiscated entire issues of newspapers.</p> <p>In 2016 there were at least 44 cases of confiscated publications affecting 12 newspapers, including five issues of Al-Jareeda in a single week;</p>	<p>immediately review all charges against him;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urges the Sudanese authorities to put an immediate end to all forms of harassment, intimidation and attacks against journalists and defenders of freedom of online and offline expression, and to undertake democratic reforms as a means to ensure the protection and promotion of human rights in the country, including freedom of expression, in accordance with its obligations under the Interim National Constitution of Sudan and its international commitments, including the Cotonou Agreement; - Calls for the EU and its Member States to provide support to civil society organisations by means of technical assistance and capacity-building programmes, so as to improve their human rights advocacy and rule-of-law capabilities and enable them to contribute more effectively to the improvement of human rights in Sudan;
<p>VIETNAM</p> <p>Nguyen Van Hoa</p>	<p>22-year-old videographer and blogger Nguyen Van Hoa was initially arrested under Article 258 of the Vietnamese Penal Code and charged with ‘abusing democratic freedoms to infringe upon the interests of the state’;</p> <p>April 2017, these charges were upgraded to a violation of Article 88; whereas Article 88 of the Penal Code has been widely used against human rights defenders (HRDs) who have highlighted abuses in Vietnam.</p> <p>On 27 November 2017, Nguyen Van Hoa was sentenced to seven years’ imprisonment for having disseminated online information, including videos, on the environmental disaster in Ha Tinh Province that took place in April</p>	<p>In its resolution of 14 December 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns the sentencing of Nguyen Van Hoa to seven years in prison; underlines that Nguyen Van Hoa has exercised his right to freedom of expression; urges the Vietnamese authorities to release Nguyen Van Hoa immediately and unconditionally; - Calls on the Vietnamese authorities to release all citizens detained for peacefully exercising their freedom of expression; - Calls on the Vietnamese authorities to address the environmental disaster in the Ha Tinh Province, which caused mass fish deaths in the region and affected the lives of thousands of people, through legislative

	<p>2016, when Formosa Ha Tinh, a Taiwanese steel company, caused an illegal discharge of toxic industrial waste into the ocean, which had devastating environmental effects along 200 km of coastline, killing marine life and making people ill;</p>	<p>measures aimed at restoring and rehabilitating the local economy;</p>
<p>ZAMBIA Hakainde Hichilema</p>	<p>11 May 2017 marked one month since the incarceration of the UPND leader Hakainde Hichilema, who was arrested together with five of his employees by heavily armed police officers in a raid on his house on 11 April;</p> <p>Hichilema was accused of endangering the President's life by allegedly obstructing the presidential motorcade in Mongu on 9 April 2017, and was immediately charged with treason, a non-bailable offence in Zambia, as well as with disobeying statutory duty, disobeying lawful orders and using insulting language; whereas he rejected all these allegations;</p> <p>Hichilema's lawyers called the case baseless and requested that the Lusaka Magistrate Court drop the charges; whereas the Court upheld the charges on the ground that only the High Court was competent for treason cases;</p> <p>Hichilema is currently held at the Lusaka Central Correctional Facility, where access to private media, lawyers, supporters and friends is limited; whereas acts of degrading treatment under detention have been reported by Hichilema and his lawyers;</p>	<p>In its resolution of 18 May 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expresses its concern at the arrest and incarceration of Hakainde Hichilema and insists on the need to ensure fairness, diligence and transparency at all times in the application of the law and all along the justice process; notes with concern reports of political motivation in relation to the charges, and therefore reminds the Zambian Government of its obligation to guarantee fundamental rights and the rule of law, including access to justice and the right to a fair trial, as provided for in the African Charter and in other international and regional human rights instruments; - Calls on the Zambian authorities to conduct a prompt, impartial and thorough investigation into the alleged ill-treatment suffered by Hichilema during his detention and to hold those responsible to account;
<p>ZIMBABWE Pastor Evan Mawarire and other cases of restriction of freedom of expression</p>	<p>On 1 February 2017 Pastor Evan Mawarire was arrested at Harare airport on his return to Zimbabwe; whereas he was initially charged with 'subverting a constitutional government' under Section 22 of the Criminal Procedure Act, an offence which is punishable with</p>	<p>In its resolution of 18 March 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplores the arrest of Pastor Evan Mawarire; stresses that his release on bail is not sufficient and that the politically motivated

	<p>imprisonment for up to 20 years; whereas on 2 February 2017 another charge was added, that of insulting the flag under Section 6 of the Flag of Zimbabwe Act; whereas Pastor Mawarire was only released on bail after having spent nine days in custody;</p> <p>In a public statement, the Zimbabwean Human Rights Commission expressed deep concern about the brutality and violent conduct of the police, stating that the fundamental rights of demonstrators were violated, and called on the Zimbabwean authorities to investigate and bring the perpetrators to justice;</p> <p>Itai Dzamara, a journalist and political activist, was abducted on 9 March 2015 by five unidentified men at a barbershop in Harare; whereas the High Court ordered the government to search for Dzamara and report on progress to the Court every fortnight until his whereabouts had been determined; whereas the fate of Mr Dzamara remains unknown;</p>	<p>charges against him must be completely withdrawn;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Zimbabwean authorities to ensure that the criminal justice system is not misused to target, harass or intimidate human rights defenders such as Pastor Evan Mawarire; - Calls on the Zimbabwean authorities to ascertain Mr Dzamara's whereabouts and to ensure that those who are responsible for his abduction face justice; notes that expressing opinion in a non-violent way is a constitutional right for all Zimbabwean citizens and it is the obligation of the authorities to protect the rights of all citizens;
--	---	---

ANNEX II: LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2017 and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

Country	Date of adoption in plenary	Title
<i>Africa</i>		
Central African Republic +	19.01.2017	Central African Republic
Burundi +	19.01.2017	Situation in Burundi
DCR and Gabon *	02.02.2017	Rule of law crisis in the Democratic Republic of the Congo and in Gabon
Zimbabwe +	16.03.2017	Zimbabwe, the case of Pastor Evan Mawarire
South Sudan +	18.05.2017	South Sudan
Zambia +	18.05.2017	Zambia, particularly the case of Hakainde Hichilema
Ethiopia +	18.05.2017	Ethiopia, notably the case of Dr Merera Gudina
Kenya *	18.05.2017	Dadaab refugee camp
DRC *	14.06.2017	Situation in the Democratic Republic of the Congo
Eritrea +	06.07.2017	Eritrea, notably the cases of Abune Antonios and Dawit Isaak
Burundi +	06.07.2017	Burundi
Gabon +	14.09.2017	Gabon, repression of the opposition
Malawi +	5.10.2017	Situation of people with albinism in Malawi and other African countries
Madagascar +	16.11.2017	Madagascar
Sudan +	16.11.2017	Freedom of expression in Sudan, notably the case of Mohamed Zine al -Abidine
Somalia +	16.11.2017	Terrorist attacks in Somalia
<i>Americas</i>		
Nicaragua +	16.02.2017	Situation of human rights and democracy in Nicaragua, the case of Francisca Ramirez
Guatemala +	16.02.2017	Guatemala, notably the situation of human rights defenders

Venezuela *	27.04.2017	Situation in Venezuela
El Salvador +	14.12.2017	The cases of women prosecuted for miscarriage
Asia		
Indonesia +	19.01.2017	Indonesia, notably the cases of Hosea Yeimo, Ismael Alua and the Governor of Jakarta
Philippines +	16.03.2017	Philippines – the case of Senator Leila M. De Lima
Bangladesh +	06.04.2017	Bangladesh, including child marriages
South and South East Asia *	13.06.2017	Statelessness in South and South East Asia
Azerbaijan +	15.06.2017	The case of Afgan Mukhtarli and situation of media in Azerbaijan
Pakistan +	15.06.2017	Pakistan, notably the situation of human rights defenders and the death penalty
Indonesia +	15.06.2017	Human rights situation in Indonesia
China / Taiwan +	06.07.2017	The cases of Nobel laureate Liu Xiaobo and Lee Ming-che
Cambodia +	14.09.2017	Cambodia, notably the case of Kem Sokha
Laos +	14.09.2017	Laos, notably the cases of Somphone Phimmasone, Lod Thammavong and Soukane Chaithad
Myanmar +	14.09.2017	Myanmar, in particular the situation of Rohingyas
Maldives +	5.10.2017	Situation in Maldives
Vietnam +	14.12.2017	Freedom of expression in Vietnam, notably the case of Nguyen Van Hoa
Cambodia +	14.12.2017	Cambodia: notably the dissolution of CNRP Party
Afghanistan *	14.12.2017	Situation in Afghanistan
Myanmar *	14.12.2017	Situation of the Rohingya people
Europe		
Ukraine +	16.03.2017	Ukrainian prisoners in Russia and the situation in Crimea
Russia +	06.04.2017	Russia, the arrest of Alexei Navalny and other protestors
Belarus +	06.04.2017	Belarus

Ukraine +	5.10.2017	The cases of Crimean Tatar leaders Akhtem Chygoz, Ilmi Umerov and the journalist Mykola Semena
<i>Middle East</i>		
Kuwait and Bahrain +	16.02.2017	Executions in Kuwait and Bahrain
Middle East *	18.05.2017	Achieving the two-state solution in the Middle East
Syria *	18.05.2017	EU Strategy on Syria
Yemen *	15.06.2017	Humanitarian situation in Yemen
Yemen *	30.11.2017	Situation in Yemen
<i>Cross-cutting issues</i>		
UNHRC sessions *	16.03.2017	EU priorities for the UN Human Rights Council sessions in 2017
Gender equality *	14.03.2017	Equality between women and men in the EU in 2014-2015
Gender equality *	14.03.2017	Equal treatment between men and women in the access to and supply of goods and services
Gender equality *	14.03.2017	EU funds for gender equality
Women *	04.04.2017	Women and their roles in rural areas
Migration *	05.04.2017	Addressing refugee and migrant movements: the role of EU external action
Business and human rights *	27.04.2017	EU flagship initiative on the garment sector
Vulnerable adults *	01.06.2017	Protection of vulnerable adults
Anti-Semitism *	01.06.2017	Combating anti-semitism
War crimes *	04.07.2017	Addressing human rights violations in the context of war crimes, and crimes against humanity, including genocide
Women *	12.09.2017	EU accession to the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence
Corruption and human rights *	13.09.2017	Corruption and human rights in third countries
Women *	3.10.2017	Women's economic empowerment in the private and public sectors in the EU

Civil society *	3.10.2017	Addressing shrinking civil society space in developing countries
Child marriage	4.10.2017	Ending child marriage
Prison systems and conditions *	5.10.2017	Prison systems and conditions
Roma *	25.10.2017	Fundamental rights aspects in Roma integration in the EU: fighting anti-Gypsyism
Women	26.10.2017	Combating sexual harassment and abuse in the EU
Children *	14.12.2017	Implementation of the directive on combating the sexual abuse and sexual exploitation of children and child pornography

+ - urgency resolution according to rule 135, EP RoP

* - resolutions with human rights-related issues

5.11.2018

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló 2017. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról
(2018/2098(INI))

A vélemény előadója: José Inácio Faria

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az EUMSZ 8. cikke értelmében az Unió elkötelezett az iránt, hogy valamennyi fellépésében és politikájában előmozdítsa a nemek közötti egyenlőséget, és biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szempontjainak érvényesülését; mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó uniós stratégia előírja a nemek közötti egyenlőség beépítését az EU kereskedelempolitikájába és külpolitikájába;
 - B. mivel a nők és lányok elleni erőszak az emberi jogok megsértésének egyik leggyakoribb formája a világon, amely kortól, iskolázottságtól, jövedelemtől, társadalmi helyzettől és származási vagy lakóhely szerinti országtól függetlenül a társadalom valamennyi rétegét érinti, és a nemek közötti egyenlőség elérésének egyik fő akadályát képezi; mivel fegyveres konfliktusok esetén a nők és a gyermekek, köztük a menekült nők és gyermekek a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjai közé tartoznak;
 - C. mivel a szexuális és a reprodukciós egészség és jogok az alapvető emberi jogokban gyökereznek, és az emberi méltóság elengedhetetlen elemei; mivel továbbá az említett jogok még nem biztosítottak a világ minden részén, beleértve az EU bizonyos részeit is;
1. hangsúlyozza, hogy az Uniónak a 2030-ra kitűzött fenntartható fejlesztési célokkal, a fejlesztéspolitikáról szóló európai konszenzussal és a 2016–2020 közötti időszakra szóló, nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervvel (GAP II) összhangban továbbra is elkötelezettnek kell maradnia a megkülönböztetés és az erőszak minden formájától mentes társadalmak kialakítása és az iránt, hogy hozzájáruljon egy, a nemek szempontjából egyenlő, biztonságos, prosperáló és fenntartható világ megteremtéséhez;

2. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében említetteknek megfelelően a férfiak és a nők közötti egyenlőség az Unió és tagállamai egyik alapvető elve, és ennek az alapelvnek az előmozdítása a világon – a nemek közötti egyenlőség uniós külpolitikákon keresztül történő érvényesítése révén – az EU egyik fő célkitűzése;
3. emlékeztet arra, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési terv az EU egyik alapvető eszköze a nemek közötti egyenlőség harmadik országokban történő javításához; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Parlamentnek a „nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című uniós cselekvési terv megújításáról szóló, 2015. október 8-i állásfoglalását¹⁹, valamint „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című együttes szolgálati munkadokumentum (SWD(2015)0182) végrehajtásáról szóló, 2018. május 31-i állásfoglalását²⁰;
4. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU-nak továbbra is el kell köteleznie magát a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményben (CEDAW), a Pekingi Cselekvési Platformban, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjában foglalt, a nők jogaival kapcsolatos kötelesek és kötelezettségvállalások maradéktalan végrehajtása, valamint az ezek felülvizsgálati konferenciái eredményeinek tiszteletben tartása mellett;
5. hangsúlyozza, hogy garantálni kell a gondolat, a meggyőződés és a vallás szabadságát, különösen a vallásos nők esetében, akik különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak;
6. megállapítja, hogy a neoliberális keretrendszer ténylegesen veszélyezteti a fenntartható fejlődést és az emberi jogokat, többek között a nők jogait, melyek az emberi jogok részét képezik;
7. hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség alapvető emberi jog, és kiemeli, hogy az ENSZ főtitkára, António Guterres megerősítette, hogy „elsöprő bizonyítékok állnak rendelkezésre arra, hogy a nőkbe való befektetés a leghatékonyabb mód a közösségek, a vállalatok és az országok felemelésére. A nők részvétele erősebbé teszi a békemegállapodásokat, ellenállóbbá a társadalmakat és élénkebbé a gazdaságokat”;
8. aggodalmát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy visszaesés tapasztalható a nők jogai és a szexuális és reprodukciós egészség és jogok tekintetében, továbbá amiatt, hogy a világ számos részén alapvető jogszabályok korlátozzák a fenti jogokat;
9. kiemeli, hogy garantálni kell a minőségi és megfizethető szexuális és reprodukciós egészségügyi szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférést, beleértve az átfogó szexuális és reprodukciós egészségügyi információkhoz való hozzáférést, a nemi életre és felelős párkapcsolatra nevelést, a családtervezést és a modern fogamzásgátló módszereket, a biztonságos és törvényes abortuszhoz való hozzáférést, valamint az ajánlott terhsgondozáshoz és szülés utáni gondozáshoz való hozzáférést a gyermekhalandóság és a gyermekágyi halandóság megelőzése érdekében;

¹⁹ HL C 349., 2017.10.17., 50. o.

²⁰ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0239.

hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőséget és a nők szerepvállalását a fenntartható fejlesztési célok mindegyike kifejezetten előtérbe helyezi, és hogy nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a nők jogainak maradéktalan érvényre juttatása, valamint a nők társadalmi szerepvállalását, illetve a döntéshozatali folyamatokban való részvételüket előmozdító szakpolitikák maradéktalan megvalósítása érdekében;

10. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést emberi jognak kell tekinteni; rámutat, hogy szükséges garantálni a szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátáshoz és joghoz való hozzáférést annak biztosítása érdekében, hogy a nők szabadon rendelkezhessenek testük és életük felett, hozzáférjenek a családtervezéshez, a megfelelő női egészségügyi termékekhez és megkapják az ajánlott szülészeti ellátást, továbbá megakadályozható legyen a gyermekhalandóság és a gyermekágyi halandóság; kiemeli, hogy a biztonságos abortusz fontos tényező a nők életének megmentésében, és hozzájárul a nagy kockázattal járó szülések elkerüléséhez, valamint a csecsemő- és gyermekhalandóság csökkentéséhez; kiemeli a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő mentális egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés fontosságát, különösen konfliktushelyzetekben, illetve a konfliktust követő időszakokban;
11. határozottan elítéli az „általános tilalmi szabály” visszaállítását és kiterjesztését, illetve annak a nők és lányok egészségére és jogaira globálisan gyakorolt hatást; megismétli az Unió és a tagállamok számára tett felhívását, hogy töltsék be az USA által hagyott pénzügyi ürt e területen, mind nemzeti, mind uniós fejlesztési támogatások felhasználásával;
12. elfogadhatatlannak tartja, hogy a nők és lányok teste, különösen ami a szexuális és reprodukciós egészségüket és jogaikat illeti, még mindig ideológiai csatározások tárgyát képezi; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy ismerjék el a nők és lányok testi integritáshoz és önálló döntéshozatalhoz való elidegeníthetetlen jogát, továbbá elítéli a nők szexuális és reprodukciós jogaival szembeni gyakori visszaéléseket, beleértve a családtervezési szolgáltatásokhoz, a megfizethető fogamzásgátláshoz, valamint a biztonságos és legális terhességmegszakítási szolgáltatásokhoz való hozzáférésük megtagadását;
13. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg azoknak a politikáknak a végrehajtását, amelyek célja a lányok és a nők szerepvállalásának segítése, a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdése, továbbá az 5. fenntartható fejlesztési cél és az ILO 2018-as „Women at Work” (Nők a munkahelyen) kezdeményezése keretében összpontosítsanak arra, hogy biztosítsák a nők és a lányok számára az egyenlő hozzáférést az alapfokú és a felsőfokú oktatáshoz és a képzéshez, az egész életen át tartó tanulást, a tisztességes munkát és az egyenlő díjazást, az egyenlő hozzáférést a pénzügyi szolgáltatásokhoz, valamint a gazdasági és politikai döntéshozatali folyamatokban való részvételt;
14. megjegyzi, hogy a nőjogi szervezetek és jogvédők célzott támadásoknak vannak kitéve, és különösen szenvednek a civil mozgástér szűkülésétől; hangsúlyozza, hogy az EU-nak politikai támogatást, fokozott védelmet és nagyobb összegű költségvetési juttatásokat kell biztosítania az olyan civil szervezetek számára, amelyek valamennyi területen előmozdítják a nők és lányok jogait; kiemeli, hogy biztosítani kell a női emberi jogi jogvédők védelmét, akik egyre több fenyegetéssel és erőszakkal szembesülnek, és

tevékenységük közvetlen következményeként akár meg is ölik őket; sürgeti az EU-t annak figyelembe vételére, hogy a női emberi jogi jogvédőknek különleges védelemre van szükségük, valamint minden tagállamot sürget az ENSZ emberi jogi jogvédőkről szóló nyilatkozatának tiszteletben tartására;

15. felhívja az EKSZ-t, hogy gondoskodjon róla, hogy az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 61. ülészakán született eredmények beépüljenek szakpolitikájába, és új lendületet adjanak a nemek közötti egyenlőség érvényre juttatásához és a vidéken élő nők és lányok társadalmi szerepvállalásának elősegítéséhez;
16. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika, valamint a humán tudományok terén az oktatást és képzést elérhetővé tegyék a nők és a lányok számára, különös hangsúlyt helyezve tehetségük és kompetenciáik növelésére, valamint a STEM-ágazatokban való részvételük erősítésére;
17. emlékeztet arra, hogy az oktatás keretében megfelelő intézkedéseket kell kidolgozni annak érdekében, hogy a sztereotípiáktól mentes oktatási programok a polgári részvételt, az emberi jogokat, a nemek közötti egyenlőséget, a kultúrák közötti érzékenység és megértés előmozdítását is magukban foglalják annak érdekében, hogy jobban felkészítsék a diákokat a polgári szerepvállalásra;
18. elítéli az erőszak minden formáját, mint az emberi jogok súlyos megsértését, így a családon belüli erőszakot, a lelki zaklatást, a szexuális kizsákmányolást, az emberkereskedelmet, a gyermek- és kényszerházasságot, amelyeknek a nők és a lányok Európában és a világ más részein ki vannak téve;
19. üdvözli az EU-nak az ENSZ-szel közös erőfeszítéseit és beruházásait a „Reflektorfény kezdeményezés” elindításával kapcsolatban, amelynek célja a nőkkel és a lányokkal szembeni erőszak valamennyi formájának felszámolása és egyúttal annak ismételt hangsúlyozása, hogy a nőkkel és a lányokkal szembeni erőszak az emberi jogok megsértésének az egyik leginkább elterjedt, tartósan fennálló és romboló formája; mivel világszerte továbbra is a nők és lányok vannak leginkább kitéve a nemi alapú és szexuális erőszaknak, a szexuális zaklatásnak, a szexuális visszaélésnek és kizsákmányolásnak, amely visszaélések magukban foglalják többek között a politikai és gazdasági megkülönböztetést, a kapcsolati erőszakot, a lelki zaklatást, a szexuális kizsákmányolást, a becsület védelmében elkövetett bűncselekményeket, az emberkereskedelmet, a gyermek- és a kényszerházasságot, a női nemi szervek megcsonkítását, a háborús fegyverként alkalmazott nemi erőszakot; ezért elítéli a nőkkel és a lányokkal szemben elkövetett erőszak valamennyi formáját; figyelembe véve, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének (EIGE) 2017-es becslései szerint legalább 500 000 olyan nő él az EU-ban, akinek megcsonkították a női nemi szervét, és további 180 000 lány és nő van kitéve ennek a veszélynek, felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy világszerte és az EU-n belül is fokozzák küzdelmüket a női nemi szervek megcsonkításával szemben;
20. mélységesen sajnálja, hogy Parlamentnek a GAP II végrehajtásáról szóló tanulmánya szerint a jelenlegi programozás a válsághelyzetekben vagy nehéz konfliktusokban elhanyagolja a nemek közötti egyenlőség kérdését; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a

háborús fegyverként alkalmazott nemi erőszak áldozatául esett lányok és nők nem férhetnek hozzá megkülönböztetéstől mentes ellátáshoz, különösen általános orvosi ellátáshoz, beleértve az abortuszt is, a GAP II azon törekvése ellenére, hogy felruházza a nőket a szexuális és reprodukív életük feletti rendelkezés jogával;

21. határozottan sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ténylegesen és hatékonyan lépjenek fel az emberkereskedelemmel szemben; rámutat, hogy ahogyan azt számos tanulmány bizonyítja, az emberkereskedelem áldozatainak többségét nők és lányok teszik ki, akiket, amint elérték az európai partokat, a tagállamokban való prostitúcióra kényszerítenek;
22. felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fordítsanak különös figyelmet a nők és lányok emberi jogainak tiszteletben tartására a harmadik országokkal kötött valamennyi kereskedelmi és partnerségi megállapodásban;
23. hangsúlyozza, hogy a munkahelyen elkövetett lelki és szexuális zaklatás szintén az emberi jogok megsértését jelenti;
24. sürgeti az EU-t és azokat a tagállamokat, amelyek még ezt nem tették meg, hogy gyorsítsák fel az isztambuli egyezmény – a nőkkel szembeni erőszak megelőzését és felszámolását célzó, első jogi kötelező erővel rendelkező nemzetközi megállapodás – teljes egészében történő ratifikálását és végrehajtását, biztosítva e téren az EU belső és külső fellépései közötti koherenciát; felszólít az isztambuli egyezmény maradéktalan tiszteletben tartására; hangsúlyozza, hogy sem vallási, kulturális vagy hagyománybeli különbségek, sem bármiféle egyéb körülmény nem igazolhatja a megkülönböztetést vagy az erőszak bármilyen formáját;
25. elismeri, hogy megoldást kell találni a megkülönböztetés többféle formájával, például a nemi identitáson, fajon, osztályon, fogyatékoságon/képességen vagy migrációs státuszon alapuló megkülönböztetéssel szembesülő nők sajátos helyzetére; felhívja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőséget szem előtt tartva alakítsák ki és értékeljék külpolitikájukat;
26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kettőzzék meg erőfeszítéseiket a nemi alapú erőszak valamennyi formájának felszámolása érdekében, ideértve a gyermekekkel szembeni erőszakot, a korai és kényszerházasságot, a gendercídiumot, a kényszersterilizálást és a párkapcsolaton belüli nemi erőszakot;
27. hangsúlyozza, hogy az EU elkötelezett a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a nemek közötti egyenlőség valamennyi fellépésében való érvényesítése mellett – amely a Szerződésekben megállapított kötelezettsége – annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség az EU minden iránymutatásában, munkakapcsolatában, politikájában és fellépésében, így külső fellépéseiben is kulcsfontosságú prioritássá váljon; ennek megfelelően támogatja a kapcsolódó összehangolt erőfeszítéseket a többoldalú párbeszéd és az EU küldöttségeinek – például a választási megfigyelő missziók – tevékenysége keretében, kiemeli, hogy erősíteni kell a társadalmi nemek kérdéséért felelős EKSZ-főtanácsadó munkáját a harmadik országokban a béke, a biztonság és az alapvető szabadságok előmozdítása céljából azáltal, hogy külön költségvetést biztosítanak a hatáskörébe tartozó terület számára;

28. felhívja a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodásokba foglaljon bele egy nemek közötti egyenlőségre vonatkozó fejezetet, valamint olyan záradékokat, amelyek arra szólítják fel ezen országokat, hogy erősítsék meg és hajtsák végre az általános preferenciarendszerben (GSP) és az általános preferenciarendszer pluszban (GSP+) felsorolt, az emberi jogokra és a munkavállalói jogokra, a környezetvédelemre és a jó kormányzásra vonatkozó 27 nemzetközi egyezményt; hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos ezek végrehajtásának nyomon követése, adott esetben intézkedések megtétele, különös figyelmet fordítva a nemek közötti egyenlőség kérdéseire; rámutat, hogy a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény az egyik vonatkozó egyezmény a GSP + rendszer keretében;
29. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a 2016. évi statisztikák szerint az uniós küldöttségek vezetőinek mindössze 21,9%-a nő²¹; sajnálja, hogy a nyolc uniós különleges képviselő közül csupán egy nő; sajnálja, hogy a KBVP polgári missziók személyzete sorában csak körülbelül 25%-ban képviseltetik magukat a nők; továbbá sajnálja, hogy nincs rendelkezésre álló, átfogó statisztika a nőknek a KBVP katonai misszióiban és műveleteiben való részvételéről;
30. megjegyzi, hogy a külkapcsolatok terén a nemek közötti egyenlőség megfelelő finanszírozására lesz szükség ahhoz, hogy fent lehessen tartani az e cél melletti politikai elkötelezettséget; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre és a nők társadalmi szerepvállalására irányuló intézkedések jelenlegi finanszírozása továbbra sem megfelelő, és követeli e helyzet orvoslását a következő többéves pénzügyi keretben;
31. üdvözli a nemek közötti egyenlőség szempontjának az EU közös biztonság- és védelempolitikai tevékenységeibe való integrálására irányuló megközelítést, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az egészségügyi szakemberek és a humanitárius segítségnyújtásban dolgozók – köztük a sürgősségi segélyezésben dolgozók is – a nemek közötti egyenlőség szempontjával kapcsolatos megfelelő érzékenyítő képzésben részesüljenek;
32. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők, a fiatalok és a LMBTQI-személyek részt vegyenek a béke- és megbékélési folyamatokban, valamint kiemeli, hogy a művészetek és a kultúrák közötti párbeszéd fontos szerepet játszhat e tekintetben, amint azt az Európai Bizottság és a kül- és biztonságpolitikai főképviselő „A nemzetközi kulturális kapcsolatokra vonatkozó európai uniós stratégia és stratégia” című közös közleménye (JOIN(2016)0029) is kifejezésre juttatta;
33. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy foglalkozzanak a konfliktusövezetekben és a konfliktus utáni helyzetben levő területeken az özvegyek sajátos szükségleteivel, bármely korosztályról is van szó, különös tekintettel a pénzügyi és pszichológiai támogatásra, elismeri továbbá, hogy az özvegyeknek fontos szerepet kellene játszaniuk a béke- és a megbékélési folyamatokban;
34. hangsúlyozza, hogy sem vallási, kulturális vagy hagyománybeli különbségek nem igazolhatják semmilyen módon a megkülönböztetést vagy az erőszak bármilyen formáját; támogatja „Az erőszakos szélsőséges megakadályozása a társadalmi nemek

²¹Az EKSZ emberi erőforrásokról szóló, 2017. évi jelentése, megjelent: 2018. május 16.

szempontjának figyelembevételével” elnevezésű uniós kezdeményezést, és a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő projektek támogatását kéri, amelyek megerősítik a nők és a lányok szerepét a békeépítésben, a konfliktusok és a terrorizmus megelőzésében és a humanitárius segítségnyújtásban;

35. sürgeti az EKSZ-t, hogy mozdítsa elő a nők szerepét a terrorizmus megelőzésében; megjegyzi, hogy amint azt több tanulmány is bizonyítja, a nőknek anyaként a gyermekeikkel folytatott állandó párbeszéd és alapvető érzelmi kötődésen keresztül lehetőségük van arra, hogy távol tartsák gyermekeiket az őket érő, radikalizálódást elősegítő hatásoktól, valamint megvédjék őket a különböző szélsőséges csoportok mentális befolyásától; hangsúlyozza, hogy a nők, éppen a közösség és család találkozási pontjaként a „kapuőr” szerepét tölthetik be olyan kulcsfontosságú információk biztosításával, amelyek előmozdíthatják a lehetséges terrorcselekmények megelőzését célzó nem erőszakos beavatkozást;
36. sürgeti az EU-t, hogy a harmadik országokkal folytatott tevékenységei során és tagállamaiban legjobb képességei szerint és valamennyi rendelkezésre álló eszköz felhasználásával lépjen fel a nemi alapú erőszak ellen;
37. elítéli a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek – például a menekültek, a migránsok és a menedékkérők, főleg a nők és lányok – ellen elkövetett atrocitásokat; elítéli, hogy egyes harmadik országokban a homoszexualitás még mindig bűncselekménynek minősül; elítéli az LMBTQI-személyeket érő megkülönböztetés és erőszak valamennyi formáját; elítéli azt a fennálló helyzetet, hogy az Unióban menedéket kereső nők és LMBTQI-személyek a szexuális és nemi alapú erőszak komoly veszélyének teszik ki magukat az út során és a befogadóállomásokon; hangsúlyozza, hogy a nemi alapú üldöztetéstől megalapozottan féltő nők, lányok és LMBTQI-személyek számára lehetővé kell tenni, hogy humanitárius okokból biztonságos módon vízumot kérjenek; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden szükséges intézkedést a migráns, menekült és menedékkérő nők védelmének biztosítása érdekében, például biztosítsanak jogi tanácsadást, biztosítsák az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, hozzanak létre biztonságos helyeket a nők és a gyermekek számára, továbbá biztosítsák a szexuális és reprodukciós egészséghez és jogokhoz – többek között a biztonságos abortuszhoz – való hozzáférést;
38. kiemeli, hogy a nemi alapon elkövetett erőszak és hátrányos megkülönböztetés formái – a teljeség igénye nélkül ezek közé tartozik a nemi erőszak és a szexuális erőszak, a női nemi szervek megcsonkítása, a kényszerházasság, a kapcsolati erőszak, az úgynevezett „becsület védelmében elkövetett bűncselekmények” és az állam által megtűrt nemi alapú megkülönböztetés – üldöztetésnek minősülnek, és elfogadható indoknak kell minősülniük a menedékjog vagy humanitárius védelem kérelmezéséhez, aminek tükröződnie kell az új eszközben; ezért felhívja a Bizottságot, hogy érvényes indokként ismerje el a nemi alapú üldöztetést a nemzetközi védelem iránti kérelem alapjaként, valamint garantálja a nemek közötti egyenlőség szempontjának felvételét a menekültügyi eljárás valamennyi szakaszába azzal, hogy teljesíti az UNCHR nemi alapú üldöztetésről szóló, nemzetközi védelemre vonatkozó 2020. évi iránymutatásait;
39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítéseket a nemzetközi védelemre szoruló nők és

lányok szükségleteinek megoldása érdekében, különös figyelmet fordítva a nemi alapú erőszak áldozataivá váló lányok és nők támogatására a származási országban és a migrációs útvonalak mentén;

40. elítéli az LMBTQI-személyeket érő megkülönböztetés és erőszak valamennyi formáját; felszólítja az EKSZ-t, hogy az EU külső tevékenységei révén hajtson végre átfogó figyelemfelkeltő és tájékoztató akciókat az LMBTQI-személyek jogaival kapcsolatban, az e személyeket naponta érő diszkrimináció felszámolása érdekében, az LMBTI-személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítésére és védelmére vonatkozó uniós iránymutatásoknak megfelelően;
41. elítéli, hogy egyes országokban a nők továbbra is csupán korlátozottan vehetnek részt a döntéshozatali folyamatokban, és így megfosztják őket az alapvető állampolgári jogaiktól.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	22.10.2018
A zárószavazás eredménye	+: 18 -: 5 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Vilija Blinkevičiūtė, Arne Gericke, Anna Hedh, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Barbara Matera, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Liliana Rodrigues, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Anna Záborská, Jana Žitňanská
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	José Inácio Faria, Eleonora Forenza, Jordi Solé, Julie Ward

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

18	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar
EFDD	Daniela Aiuto
GUE/NGL	Eleonora Forenza, Ángela Vallina
PPE	José Inácio Faria, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera
S&D	Maria Arena, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Julie Ward
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Jordi Solé, Ernest Urtasun

5	-
ECR	Arne Gericke, Jana Žitňanská
PPE	Heinz K. Becker, Marijana Petir, Anna Záborská

1	0
GUE/NGL	João Pimenta Lopes

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	12.11.2018
A zárószavazás eredménye	+ : 41 - : 6 0 : 8
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, James Carver, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Tunne Kelam, Wajid Khan, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Jean-Luc Schaffhauser, Anders Sellström, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Andrea Bocskor, Neena Gill, Rebecca Harms, Marek Jurek, Juan Fernando López Aguilar, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Bodil Valero, Mirja Vehkaperä, Marie-Christine Vergiat
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Eleonora Evi, Rupert Matthews, Miroslav Mikolášik, Liliana Rodrigues, Flavio Zanonato

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

41	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Mirja Vehkaperä
EFDD	Aymeric Chauprade, Eleonora Evi
PPE	Michèle Alliot-Marie, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Ramona Nicole Mănescu, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Anders Sellström, Jaromír Štětina
S&D	Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Neena Gill, Wajid Khan, Arne Lietz, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Liliana Rodrigues, Flavio Zanonato
VERTS/ALE	Rebecca Harms, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

6	-
ECR	Bas Belder, Marek Jurek
ENF	Jean-Luc Schaffhauser
NI	James Carver, Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz

8	0
ECR	Rupert Matthews, Charles Tannock
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Miguel Urbán Crespo, Marie-Christine Vergiat
PPE	Andrea Bocskor, Miroslav Mikolášik

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás